

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ 1 โครินธ์

เปาโลได้ประกาศที่เมืองโครินธ์เป็นเวลา 18 เดือน และได้ตั้งคริสตจักรที่นั่น ท่านได้ไปเยี่ยมพวกเขา เป็นครั้งที่สาม (2 คร 13:1) เปาโลได้เขียนหนังสือ 1 โครินธ์จากเมืองเอเฟซัสในต้นปีค.ศ. 57 ก่อนเทศกาลเพ็นเทคอสเต (1 คร 16:8)

เมืองโครินธ์อยู่ทางทิศตะวันตกจากกรุงเอเธนส์ประมาณ 80 กิโลเมตร ในสมัยเปาโล เมืองโครินธ์มีพลเมืองประมาณ 400,000 คน และเป็นเมืองอันดับที่ 4 ในอาณาจักรโรมัน และเป็นศูนย์กลางสำหรับการนมัสการรูปเคารพ หลังจากที่เปาโลไปตั้งคริสตจักรที่เมืองโครินธ์แล้ว ท่านได้ไปอยู่ที่เมืองเอเฟซัสเป็นเวลา 2 หรือ 3 ปี

ขณะที่เปาโลอยู่ที่เมืองเอเฟซัส มีผู้อาวุโสบางคนจากคริสตจักรเมืองโครินธ์ได้ไปหาท่าน และเล่าให้ท่านฟังถึงปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในคริสตจักรที่เมืองโครินธ์

จดหมายฉบับนี้ส่วนใหญ่เกี่ยวกับปัญหาในชีวิตคริสเตียน และปัญหาในคริสตจักรท้องถิ่นคือ การแตกแยกกัน การฟ้องกันที่ศาล การรับประทานอาหารที่ถวายแก่รูปเคารพแล้ว การรับพิธีศีลมหาสนิท ผู้สอนเท็จ การสมรสและการหย่าร้างกัน การพูดภาษาต่างๆและการเป็นขึ้นมาจากความตาย

จดหมายฉบับนี้ มีสาระที่สำคัญ 3 ประการคือ คำสอนว่าพระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระเจ้า (2:9-14) คำสอนเกี่ยวกับความรัก (13) และคำสอนเกี่ยวกับการเป็นขึ้นมาจากความตาย (15)

ผู้รับใช้ที่รับการแยกตั้งไว้ และบุตรของพระเจ้าเป็นนิตย

1 เปาโล ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรงเรียกให้เป็นอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ตามพระประสงค์ของพระเจ้า และโสสเธเนส ผู้เป็นพี่น้องของเรา 2 เรียน คริสตจักรของพระเจ้าที่เมืองโครินธ์ ผู้ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วในพระเยซูคริสต์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงเรียกให้เป็นวิสุทธิชน ด้วยกันกับคนทั้งปวง ในทุกตำบลที่ออกพระนามพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราและของเขา 3 ขอพระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเราและจากพระเยซูคริสต์เจ้า จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด 4 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้าในเรื่องท่านทั้งหลายเสมอ เพราะพระคุณของพระเจ้าซึ่งทรงประทานแก่ท่านทั้งหลายโดยพระเยซูคริสต์ 5 เพราะท่านทั้งหลายพร้อมด้วยทุกสิ่งทุกอย่าง โดยพระองค์ คือพร้อมด้วยวาจาและความรู้ทุกอย่าง 6 ด้วยว่าพยานเรื่องพระคริสต์นั้นเป็นที่รับรองแน่นอนในพวกท่านแล้ว 7 เพื่อว่าท่านทั้งหลายจึงมิได้ขาดของประทานเลย ในขณะที่ท่านรอคอยการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา 8 พระองค์จะทรงให้ท่านมั่นคงอยู่จนถึงที่สุด เพื่อให้ท่านปราศจากที่ติในวันของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา 9 พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์ได้ทรงเรียกท่านให้สัมพันธ์สนิทกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

การแตกแยกในคริสตจักร

10 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านในพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ขอให้ท่านเห็นพร้อมกันในทางวาจา และไม่มี การ แตกแยก กัน ระหว่าง

พวกท่าน แต่ขอให้ท่าน เป็น น้ำหนึ่งใจเดียวกัน ใน ทางความคิด และ ตัดสิน อย่างเดียวกัน 11 พี่น้อง ทั้ง หลาย ของข้าพเจ้า คนใน ครอบครัว ของนาง คะโลเอ ได้เล่า เรื่อง ของท่าน ให้ข้าพเจ้า ฟังว่า เกิดมีการ ทุ่มเถียงกัน ในระหว่าง พวกท่าน 12 ข้าพเจ้า จึง หมายความว่า พวกท่าน ต่าง ก็กล่าว ว่า □ข้าพเจ้า เป็นศิษย์ เปาโล□ หรือ □ข้าพเจ้า เป็นศิษย์ อปอลโล□ หรือ □ข้าพเจ้า เป็นศิษย์ เคฟาซ□ หรือ □ข้าพเจ้า เป็นศิษย์ พระคริสต์□ 13 พระคริสต์ แบ่งออก เป็นหลาย องค์ แล้ว หรือ เขา ได้ตรึง เปาโล เพื่อท่าน ทั้งหลาย หรือ ท่าน ได้รับ บัพติศมา ในนาม ของเปาโล หรือ 14 ข้าพเจ้า ขอบพระคุณ พระเจ้า ที่ข้าพเจ้า มิได้ ให้บัพติศมา แก่ผู้หนึ่ง ผู้ใด ในพวกท่าน เว้นแต่ คริสตีส และ กายอัส 15 ดังนั้น จึงไม่มี ผู้ใด กล่าว ได้ว่า ข้าพเจ้า ได้ทำ พิธี บัพติศมา ในนาม ของข้าพเจ้าเอง 16 ข้าพเจ้า ได้ ให้บัพติศมา แก่ ครอบครัว ของสเทฟานัส ด้วย แต่ นอกจาก คนเหล่านั้น แล้ว ข้าพเจ้า ไม่ทราบ ว่าข้าพเจ้า ได้ ให้บัพติศมา แก่ผู้ใด อีกบ้าง 17 เพราะว่า พระคริสต์ มิได้ ทรง ใช้ข้าพเจ้า ไป เพื่อให้เขา รับบัพติศมา แต่ เพื่อให้ประกาศข่าวประเสริฐ แต่ มิใช่ ด้วย ชันเชิงฉลาด ในการพูด เกรงว่า เรื่อง กางเขน ของพระคริสต์ จะหมดฤทธิ์เดช

พระ คริสต์ ทรง เป็น ฤทธา นุ ภาพ และ พระ ปัญญา ของพระเจ้า

18 คนทั้งหลาย ที่กำลัง จะพิเนาศ ก็เห็นว่าการ ประกาศ เรื่อง กางเขน เป็นเรื่อง โง่ แต่ พวกเรา ที่รอด เห็นว่าเป็น ฤทธา นุ ภาพ ของพระเจ้า 19 เพราะมี คำเขียน ไว้แล้วว่า □เราจะ ทำลายสติปัญญา ของคน มีปัญญา และ จะทำให้ ความเข้าใจ ของคน ที่เข้าใจ สูญสิ้น ไป□ 20 คนมีปัญญา อยู่ที่ไหน บัณฑิต อยู่ที่ไหน นัก ได้ ปัญหา แห่ง ยุคนั้น อยู่ที่ไหน พระเจ้า มิได้ ทรง กระทำ ปัญญา ของโลกนี้ ให้ โฉด เวลา ไปแล้ว หรือ 21 เพราะตาม เรื่อง

ที่เป็นพระสติปัญญาของพระเจ้าแล้ว โลกจะรู้จักพระเจ้า โดยปัญญาไม่ได้ พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะช่วยคนที่เชื่อ ให้รอดโดยการเทศนาที่โง่เขลานั้น ²² ด้วยว่าพวกยิวเรียกร้องหมายสำคัญและพวกกรีกเสาะหาปัญญา ²³ แต่พวกเราประกาศเรื่องพระคริสต์ผู้ทรงถูกตรึงที่กางเขนนั้น อันเป็นสิ่งที่ให้พวกยิวสะดุด และพวกกรีกถือว่าเป็นเรื่องโง่ ²⁴ แต่สำหรับผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกนั้น ทั้งพวกยิวและพวกกรีกต่างถือว่า พระคริสต์ทรงเป็นฤทธานุภาพและพระปัญญาของพระเจ้า ²⁵ เพราะความเขลาของพระเจ้ายังมีปัญญายิ่งกว่าปัญญาของมนุษย์ และความอ่อนแอของพระเจ้าก็ยิ่งเข้มแข็งยิ่งกว่ากำลังของมนุษย์ ²⁶ พี่น้องทั้งหลาย จงพิจารณาดูว่า พวกท่านที่พระเจ้าได้ทรงเรียกมานั้นเป็นคนพวกไหน มีน้อยคนในโลกนิยมว่ามีปัญญา มีน้อยคนที่มีอำนาจ มีน้อยคนที่มีตระกูลสูง ²⁷ แต่พระเจ้าได้ทรงเลือกสิ่งที่โลกถือว่าโง่เขลา เพื่อจะทำให้คนมีปัญญาอับอาย และพระเจ้าได้ทรงเลือกสิ่งที่โลกถือว่าอ่อนแอ เพื่อทำให้คนที่แข็งแรงอับอาย ²⁸ พระเจ้าได้ทรงเลือกสิ่งที่โลกถือว่าต่ำต้อย และสิ่งที่ถูกดูหมิ่น ทั้งทรงเลือกสิ่งเหล่านั้นซึ่งยังมีได้เกิดเป็นตัวจริงด้วย เพื่อจะได้ทำลายสิ่งซึ่งเป็นตัวจริงอยู่แล้ว ²⁹ เพื่อมิให้เนื้อหนังใดๆอวดต่อพระพักตร์พระองค์ได้ ³⁰ โดยพระองค์ท่านจึงอยู่ในพระเยซูคริสต์ เพราะพระเจ้าทรงตั้งพระองค์ให้เป็นปัญญา ความชอบธรรม การแยกตั้งไว้ และการไถ่โทษสำหรับเราทั้งหลาย ³¹ เพื่อให้เป็นไปตามที่เขียนว่า □ให้ผู้อวด อวดองค์พระผู้เป็นเจ้า□

การเทศนาเป็นมาโดยฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

1 พี่น้องทั้งหลาย เมื่อข้าพเจ้ามาหาท่าน ข้าพเจ้ามิได้มาเพื่อประกาศสักขีพยานของพระเจ้าแก่ท่านทั้งหลาย ด้วยถ้อยคำอันไพเราะหรือด้วยสติปัญญา ² เพราะข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะไม่แสดงความรู้เรื่องใดๆ ในหมู่พวกท่านเลย เว้นแต่เรื่องพระเยซูคริสต์ และการที่พระองค์ทรงถูกตรึงที่กางเขน ³ และเมื่อข้าพเจ้าอยู่กับท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าก็อ่อนกำลัง มีความกลัวและตัวสั่นเป็นอันมาก ⁴ คำพูดและคำเทศนาของข้าพเจ้า ไม่ใช่คำที่เกลี้ยกล่อมด้วยสติปัญญาของมนุษย์ แต่เป็นคำซึ่งได้แสดงพระวิญญาณและพระเดชานุภาพ ⁵ เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ได้อาศัยสติปัญญาของมนุษย์ แต่อาศัยฤทธิ์เดชของพระเจ้า ⁶ เรากล่าวถึงเรื่องปัญญาในหมู่คนที่เป็นผู้ใหญ่แล้วก็จริง แต่มิใช่เรื่องปัญญาของโลกนี้ หรือเรื่องปัญญาของอำนาจครอบครองในโลกนี้ ซึ่งจะเสื่อมสูญไป ⁷ แต่เรากล่าวถึงเรื่องพระปัญญาของพระเจ้าซึ่งเป็นข้อลึกลับ คือพระปัญญาซึ่งทรงซ่อนไว้นั้น ซึ่งพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ก่อนสร้างโลกให้เป็นสง่าราศีแก่เรา ⁸ ไม่มีอำนาจครอบครองใดๆ ในโลกนี้ได้รู้จักพระปัญญานั้น เพราะว่าถ้ารู้แล้วจะมีได้เอาองค์พระผู้เป็นเจ้าของแห่งสง่าราศีตรึงไว้ที่กางเขน

พระดำรัสของพระเจ้ามาจากพระองค์โดยตรง

9 ดังที่มีเขียนไว้แล้วว่า □สิ่งที่ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน และไม่เคยได้เข้าไปในใจมนุษย์ คือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับ คนที่รัก พระองค์□ ¹⁰ พระเจ้าได้ทรงสำแดงสิ่งเหล่านั้นแก่เราทางพระวิญญาณของพระองค์ เพราะว่าพระวิญญาณทรงหยั่งรู้ทุกสิ่ง แม้เป็นความลึกลับของพระเจ้า

11 อันความคิดของมนุษย์นั้น ไม่มีผู้ใดหยั่งรู้ได้ เว้นแต่จิตวิญญาณของมนุษย์ผู้นั้นเอง ฉะนั้นใครที่พระดำริของพระเจ้านั้น ไม่มีใครหยั่งรู้ได้ เว้นแต่พระวิญญาณของพระเจ้านั้นนั้น

12 เราทั้งหลายจึงไม่ได้รับวิญญาณของโลก แต่ได้รับพระวิญญาณซึ่งมาจากพระเจ้า เพื่อเราทั้งหลายจะได้รู้ถึงสิ่งต่างๆที่พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่เรา 13 คือสิ่งเหล่านั้นที่ เราได้กล่าวด้วยถ้อยคำซึ่งมิใช่ปัญญาของมนุษย์สอนไว้ แต่ด้วยถ้อยคำซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสั่งสอน ซึ่งเปรียบเทียบสิ่งที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณกับสิ่งซึ่งเป็นของจิตวิญญาณ 14 แต่มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลา และเขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะว่าจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้น ได้ก็ต้องสังเกตด้วยจิตวิญญาณ 15 แต่มนุษย์ฝ่ายจิตวิญญาณสังเกตสิ่งสารพัดได้ แต่ไม่มีผู้ใดจะรู้จักใจคนนั้นได้ 16 เพราะว่า □ใครเล่ารู้จักพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อจะแนะนำสั่งสอนพระองค์ได้□ แต่เราก็มีพระทัยของพระคริสต์

3

การยอมอยู่ฝ่ายเนื้อหนังเป็นภัยต่อจิตวิญญาณ

1 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่อาจจะพูดกับท่านเหมือนพูดกับผู้ที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณแล้วได้ แต่ต้องพูดกับท่านเหมือนคนที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เหมือนกับท่านเป็นทารกในพระคริสต์² ข้าพเจ้าเลี้ยงท่านด้วยน้ำนมมิใช่ด้วยอาหารแข็ง เพราะว่าเมื่อก่อนนั้นท่านยังไม่สามารถรับและถึงแม้เดี๋ยวนี้ท่านก็ยังไม่สามารถ³ ด้วยว่าท่านยังอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เพราะ

ว่าเมื่อท่านยังอิจฉากัน โต้เถียงกัน และแตกแยกกัน ท่านไม่ได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนังหรือ และไม่ได้ดำเนินตามมนุษยสามัญตอกหรือ ⁴ เพราะเมื่อคนหนึ่งกล่าวว่า □ข้าพเจ้าเป็นศิษย์ของเปาโล□ และอีกคนหนึ่งกล่าวว่า □ข้าพเจ้าเป็นศิษย์ของอปอลโล□ ท่านทั้งหลายมิได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนังหรือ

ผู้รับใช้ของพระเจ้าที่มีหน้าที่ต่างกันก็เป็นผู้ทำการร่วมกัน

⁵ เปาโลคือผู้ใด อปอลโลคือผู้ใด เขาเป็นผู้รับใช้มาแจ้งให้ท่านทั้งหลายเชื่อ ตามซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่ทุกคน ⁶ ข้าพเจ้าได้ปลูก อปอลโลได้รดน้ำ แต่พระเจ้าทรงทำให้เติบโต ⁷ เพราะฉะนั้น คนที่ปลูกและคนที่รดน้ำไม่สำคัญอะไร แต่พระเจ้าผู้ทรงโปรดให้เติบโตนั้นต่างหากที่สำคัญ ⁸ ดังนั้นคนที่ปลูกและคนที่รดน้ำก็เป็นพวกเดียวกัน แต่ทุกคนก็จะได้ค่าจ้างของตนตามการที่ตนได้กระทำไว้ ⁹ เพราะว่าเราทั้งหลายเป็นผู้ร่วมทำการด้วยกันกับพระเจ้า ท่านทั้งหลายเป็นไร่นาของพระเจ้า และเป็นตึกของพระเจ้า

พระคริสต์เป็นรากฐานเดียว

¹⁰ โดยพระคุณของพระเจ้าซึ่งได้ทรงโปรดประทานแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้วางรากลงแล้วเหมือนนายช่างผู้ชำนาญ และอีกคนหนึ่งก็มาก่อขึ้น ขอทุกคนจงระวังให้ดีว่าเขาจะก่อขึ้นมาอย่างไร ¹¹ เพราะว่าผู้ใดจะวางรากอื่นอีกไม่ได้แล้ว นอกจากที่วางไว้แล้วคือพระเยซูคริสต์ ¹² แล้วบนรากนั้นถ้าผู้ใดจะก่อขึ้นด้วยทองคำ เงิน เพชรพลอย ไม้ หญ้าแห้งหรือฟาง

ทรงทดลองการของเราทุกคน

13 การงานของแต่ละคนก็จะได้ปรากฏให้เห็น เพราะเวลาวันนั้นจะให้เห็นได้ชัดเจน เพราะว่าจะเห็นชัดได้ด้วยไฟ ไฟนั้นจะพิสูจน์ให้เห็นการงานของแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร
 14 ถ้าการงานของผู้ใดที่ก่อขึ้นทนอยู่ได้ ผู้นั้นก็จะได้ค่าตอบแทน 15 ถ้าการงานของผู้ใดถูกเผาไหม้ไป ผู้นั้นก็จะขาดค่าตอบแทนแต่ตัวเขาเองจะรอด แต่เหมือนดังรอดจากไฟ

ร่างกายของคริสเตียนเป็นวิหารของพระเจ้า

16 ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือที่ท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่าน 17 ถ้าผู้ใดทำลายวิหารของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงทำลายผู้นั้น เพราะวิหารของพระเจ้าเป็นที่บริสุทธิ์และท่านทั้งหลายเป็นวิหารนั้น

การตักเตือนเกี่ยวกับการโอ้อวด

18 อย่าให้ผู้ใดหลงกลวงตัวเอง ถ้าผู้ใดในพวกท่านคิดว่าตัวเป็นคนมีปัญญาตามหลักของยุคนี้ จงให้ผู้นั้นยอมเป็นคนโง่งจึงจะเป็นคนมีปัญญาได้ 19 เพราะว่าปัญญาของโลกนี้เป็นความโง่เขลาจำเพาะพระเจ้า ด้วยมีคำเขียนไว้แล้วว่า □พระองค์ทรงจับคนที่มีปัญญาด้วยอุบายของเขาเอง□ 20 และยังมีอีกว่า □องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบความคิดของคนมีปัญญาว่าเป็นเพียงแต่ไร้สาระ□ 21 เหตุฉะนั้นอย่าให้ผู้ใดยกมนุษย์ขึ้นอวด ด้วยว่าสิ่งสารพัดเป็นของท่านทั้งหลาย 22 จะเป็นเป่าโล อปอลโล เคฟาส โลก ชีวิต ความตาย สิ่งในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งในอนาคต สิ่งสารพัดนั้นเป็นของท่านทั้งหลาย 23 และท่านทั้งหลายเป็นของพระคริสต์ และพระคริสต์ทรงเป็นของพระเจ้า

4

หน้าที่รับผิดชอบของผู้อารักขาต่อพระเจ้า

1 ให้ทุกคนถือว่าเราเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์ และเป็นผู้อารักขาสิ่งสิบล้านของพระเจ้า 2 ยิ่งกว่านี้ฝ่ายผู้อารักขาเหล่านั้นต้องเป็นคนที่สัตย์ซื่อทุกคน 3 สำหรับข้าพเจ้าการที่ท่านทั้งหลายหรือมนุษย์ผู้ใดจะตัดสินตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ถึงแม้ข้าพเจ้าเองก็ได้ตัดสินตัวข้าพเจ้า 4 เพราะข้าพเจ้าไม่รู้ว่าข้าพเจ้ามีความผิดสถานใดถึงกระนั้นข้าพเจ้าก็ไม่พ้นการพิพากษา ท่านผู้ทรงพิพากษาตัวข้าพเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้า 5 เหตุฉะนั้นท่านอย่าตัดสินสิ่งใดก่อนที่จะถึงเวลาจนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา พระองค์จะทรงเปิดเผยความลับที่ซ่อนอยู่ในความมืดให้แจ่มกระจ่าง และจะทรงเผยความในใจของคนทั้งปวงด้วย เมื่อนั้นทุกคนจะได้รับคำชมเชยจากพระเจ้า 6 พี่น้องทั้งหลาย สิ่งเหล่านั้นที่ข้าพเจ้าได้นำมากล่าวเปรียบเทียบกับตัวข้าพเจ้าและอพอลโล ก็เพื่อประโยชน์ของท่านทั้งหลาย เพื่อให้ท่านทั้งหลายเรียนแบบของเรา มิให้ยกย่องคนหนึ่งคนใดเกินกว่าที่เขียนบอกไว้แล้ว มิให้ยกคนหนึ่งคนใดชมผู้อื่น 7 ผู้ใดเล่ากระทำให้ท่านวิเศษกว่าคนอื่น ท่านมีอะไรที่ท่านมิได้รับมา ก็เมื่อท่านได้รับมา เหตุไฉนท่านจึงโอ้อวดเหมือนกับว่าท่านมิได้รับเลย 8 ท่านทั้งหลายอิมหนาแล้วหนอ ท่านมั่งมีแล้วหนอ ท่านได้ครองเหมือนกษัตริย์โดยไม่มีเราาร่วมด้วยแล้วหนอ ข้าพเจ้ามีความปรารถนาให้ท่านทั้งหลายได้ขึ้นครองจริงๆเพื่อเราจะได้ขึ้นครองกับท่าน

สิ่งที่อัศจรรย์และผู้นำคริสเตียนต้องเสียสละ

9 เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าพระเจ้าได้ทรงตั้งเราผู้เป็นอัครสาวกไว้ในที่สุดปลาย เหมือนผู้ที่ได้ถูกปรับโทษให้ถึงตาย เพราะว่าโลกคือทั้งทูตสวรรค์และมนุษย์มองดูเราด้วยความพิศวง 10 เราทั้งหลายเป็นคนเขลาเพราะเห็นแก่พระคริสต์ และท่านทั้งหลายเป็นคนมีปัญญาในพระคริสต์ เราทั้งหลายมีกำลังน้อยแต่ท่านทั้งหลายมีกำลังมาก ท่านทั้งหลายมีเกียรติยศแต่เราทั้งหลายเป็นคนอัปยศ 11 จนถึงเวลานี้เราก็ทั้งหิวและกระหาย เปลือยเปล่าและถูกโบยตี และไม่มีที่อาศัยเป็นหลักแหล่ง 12 เราทำการหนักด้วยมือของเราเอง เมื่อถูกด่าเราก็อวยพร เมื่อถูกข่มเหงเราก็กินเอา 13 เมื่อถูกใส่ร้ายเราก็อ่อนนวยน เรากลายเป็นเหมือนนกเดนของโลก และเหมือนรากิของสิ่งสารพัดจนถึงบัดนี้ 14 ข้าพเจ้ามิได้เขยื้อนข้อความเหล่านี้เพื่อจะให้ท่านได้อาย แต่เขียนเพื่อเตือนสติในฐานะที่ท่านเป็นลูกที่รักของข้าพเจ้า 15 เพราะในพระคริสต์ถึงแม้ท่านมีครูสักหมื่นคนแต่ท่านจะมีบิดาหลายคนก็หามิได้ เพราะว่าในพระเยซูคริสต์ข้าพเจ้าได้ให้กำเนิดแก่ท่านโดยข่าวประเสริฐ 16 เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอให้ท่านทำตามอย่างข้าพเจ้า 17 เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงได้ใช้ทิโมธี ลูกที่รักของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นคนสัตย์ซื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า ให้มาหาท่าน เพื่อนำท่านให้ระลึกถึงแบบการประพฤติดของข้าพเจ้าในพระคริสต์ ตามที่ข้าพเจ้าสอนอยู่ในทุกคริสตจักร 18 แต่บางคนทำผยองราวกับข้าพเจ้าจะไม่มาหาท่าน 19 แต่ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรด ข้าพเจ้าจะมาหาท่านในไม่ช้านี้ และข้าพเจ้าจะหยั่งดู มิใช่ถ้อยคำของคนที่ทำผยองเหล่านั้นแต่จะหยั่งดูฤทธิ์อำนาจของเขา 20 เพราะว่าอาณาจักรของพระเจ้ามิใช่เรื่องของคำพูดแต่เป็นเรื่องฤทธิ์เดช 21 ท่านจะเอาอย่างไร จะให้ข้าพเจ้าถือไม้เรียวมาหาท่าน หรือจะให้

ข้าพเจ้ามาด้วยความรักและด้วยใจอ่อนสุภาพ

5

การตัดสินลงโทษการล่วงประเวณี

¹ มีชาวเลัวลือว่าในพวกท่านมีการผิดประเวณี และการผิดประเวณีนั้นถึงแม้ในพวกต่างชาติก็ไม่มีเลย คือเรื่องมีว่าคนหนึ่งได้อาภรรยาของบิดามาเป็นภรรยาของตน ² และพวกท่านยังผยองแทนที่จะเป็นทุกข์เป็นร้อน ที่จะตัดคนที่กระทำผิดเช่นนี้ออกเสียจากพวกท่าน ³ แม้ว่าตัวข้าพเจ้าไม่ได้อยู่กับพวกท่าน แต่ใจของข้าพเจ้าก็อยู่ด้วย ข้าพเจ้าได้ตัดสินลงโทษคนที่ได้กระทำผิดเช่นนั้นเสมือนว่าข้าพเจ้าได้อยู่ด้วย ⁴ ในพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เมื่อท่านทั้งหลายประชุมกันและใจของข้าพเจ้าร่วมอยู่ด้วย พร้อมทั้งฤทธิ์เดชของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ⁵ พวกท่านจงมอบคนนั้นไว้ให้ซาตานทำลายเนื้อหนังเสีย เพื่อให้จิตวิญญาณของเขารอดในวันของพระเยซูเจ้า

ความบาปที่ไม่ได้รับการเตือนสติ ก็แพร่ขยายไปเหมือนเชื้อ

⁶ การที่ท่านอวดอ้างนั้น ไม่ดีเลย ท่านไม่รู้หรือว่าเชื้อขนมเพียงนิดเดียวยอมทำให้แป้งดิบฟูทั้งก้อน ⁷ ดังนั้นจงชำระเชื้อเก่าเสียเพื่อท่านจะได้เป็นแป้งดิบก้อนใหม่เหมือนขนมปังไร้เชื้อ เพราะพระคริสต์ผู้ทรงเป็นปีศาจของเรา ได้ถูกฆ่าบูชาเพื่อเราเสียแล้ว ⁸ เหตุฉะนั้นให้เราถือปีศาจนั้นมิใช่ด้วยเชื้อเก่าหรือด้วยเชื้อของความชั่วช้าเลวทราม แต่ด้วยขนมปังไร้เชื้อคือความจริงใจและความจริง ⁹ ข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายถึงท่านว่า อย่าคบกับคนที่ล่วงประเวณี ¹⁰

แต่ซึ่งท่านจะคบคนชาวโลกนี่ที่เป็นคนล่วงประเวณี คนโลก คนน้อโกง หรือคนถือรูปเคารพ ข้าพเจ้ามิได้ห้ามเสียทีเดียว เพราะว่าถ้าห้ามอย่างนั้นแล้ว ท่านก็ต้องออกไปเสียจากโลกนี้

เราควรแยกตัวจากพี่น้องคริสเตียนที่กำลังดำรงชีวิตอยู่ในความบาป

11 แต่บัดนี้ข้าพเจ้าเขียนบอกท่านว่าถ้าผู้ใดได้ชื่อว่าเป็นพี่น้องแล้ว แต่ยังล่วงประเวณี เป็นคนโลก เป็นคนถือรูปเคารพ เป็นคนปากร้าย เป็นคนขี้เมา หรือเป็นคนน้อโกง อยู่ยากับคนอย่างนั้นแม้จะกินด้วยกันก็อย่าเลย 12 ไม่ใช่หน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะไปตัดสินลงโทษคนภายนอก ท่านจะต้องตัดสินลงโทษคนภายในมิใช่หรือ 13 ส่วนคนภายนอกนั้นพระเจ้าจะทรงตัดสินลงโทษ เหตุฉะนั้นจงกำจัดคนชั่วช้านั้นออกจากพวกท่านเสียเถิด

6

คริสเตียนไม่ควรจะเป็นความกั่นต่อหน้าคนไม่เชื่อ

1 ในพวกท่านมีผู้ใดหรือ ถ้าเป็นความกั่นกับคนอื่น จะอาจไปว่าความกั่นต่อหน้าคนอธรรม และไม่ไปว่าต่อหน้าวิสุทธิชน 2 ท่านไม่รู้หรือว่าวิสุทธิชนจะพิพากษาโลก และถ้าพวกท่านจะพิพากษาโลก ท่านไม่สมควรจะพิพากษาความเรื่องเล็กน้อยที่สุดหรือ 3 ท่านไม่รู้หรือว่า เราจะต้องพิพากษาพวกทูตสวรรค์ ถ้าเช่นนั้นจะยิ่งเป็นการสมควรสักเท่าใดที่เราจะพิพากษาตัดสินความเรื่องของชีวิตนี้ 4 ฉะนั้นถ้าพวกท่านเป็นความกั่นเรื่องชีวิตนี้ ท่านจะตั้งคนที่คริสตจักรนับถือน้อยที่สุดให้ตัดสินหรือ 5 ข้าพเจ้ากล่าวดังนั้นก็เพื่อให้ท่านละอายใจ ในพวกท่านไม่มีสักคนหนึ่งหรือที่มีสติปัญญา

สามารถชำระความระหว่างพี่น้อง 6 แต่พี่น้องกับพี่น้องต้อง
ไปว่าความกันต่อหน้าคนที่ไม่เชื่ออย่างนั้นหรือ 7 เหตุฉะนั้น
เพราะพวกท่านไปเป็นความกัน บัดนี้ท่านก็ตกจากระดับท
ศักรแล้ว ทำไมท่านจึงไม่ทนต่อการร้ายซึ่งเขาทำแก่ท่าน
ทำไมท่านจึงไม่ยอมถูกโกง 8 แต่ท่านเองกลับทำร้ายกัน และ
โกงกันในระหว่างพวกพี่น้องของท่านเอง

ชีวิตเดิมก่อนถูกแยกตั้งไว้ และได้รับความชอบธรรม
โดยความเชื่อ

9 ท่านไม่รู้หรือว่าคนอธรรมจะไม่ได้รับอาณาจักรของ
พระเจ้าเป็นมรดก อย่าหลงเลย คนล่วงประเวณี คนถือรูป
เคารพ คนผิดผิว เมียเขา คนนิสัยเหมือนผู้หญิงหรือคนที่
เป็นกะเทย 10 คนขโมย คนโลภ คนขี้เมา คนปากร้าย คน
น้อโกง จะไม่ได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดก 11
แต่ก่อนมีบางคนในพวกท่านเป็นคุณอย่างนั้น แต่ท่านได้
รับทรงชำระแล้ว และได้ทรงแยกตั้งท่านไว้แล้ว แต่พระ
วิญญูญาณแห่งพระเจ้าของเราได้ทรงตั้งท่านให้เป็นผู้ชอบ
ธรรมในพระนามของพระเยซูเจ้า 12 ข้าพเจ้าทำสิ่งสารพัด
ได้ แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งที่จะทำได้นั้นเป็นประโยชน์ ข้าพเจ้าทำสิ่ง
สารพัดได้ แต่ข้าพเจ้าไม่ยอมอยู่ใต้อำนาจของสิ่งใดเลย

จงหนีจากการล่วงประเวณี

13 อาหารมีไว้สำหรับท้อง และท้องก็สำหรับอาหาร แต่
พระเจ้าจะทรงให้ทั้งท้องและอาหารสิ้นสูญไป แล้วร่างกาย
นั้นไม่ได้มีไว้สำหรับการล่วงประเวณี แต่มีไว้สำหรับองค์
พระผู้เป็นเจ้าของ และองค์พระผู้เป็นเจ้าของมีไว้สำหรับร่างกาย
14 พระเจ้าได้ทรงชุบให้องค์พระผู้เป็นเจ้าของเป็นขึ้นมาใหม่
และพระองค์จะทรงชุบให้เราทั้งหลายเป็นขึ้นมาใหม่โดย
ฤทธิ์เดชของพระองค์ด้วย 15 ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของ

ท่านเป็นอวัยวะของพระคริสต์ เมื่อเป็นเช่นนั้น จะให้ข้าพเจ้าเอาอวัยวะของพระคริสต์มาเป็นอวัยวะของหญิงแพศยาได้ หรือ ขอพระเจ้าอวยออมให้เป็นเช่นนั้นเลย 16 ท่านไม่รู้หรือว่าคนที่ผูกพันกับหญิงแพศยาก็เป็นกายอันเดียวกันกับหญิงนั้น เพราะพระองค์ได้ตรัสว่า □เขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน□ 17 แต่ส่วนคนที่ผูกพันกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็เป็นอันเดียวกันกับพระองค์ฝ่ายจิตวิญญาณ 18 จงหลีกเลี่ยงเสียจากการล่วงประเวณี ความบาปทุกอย่างที่มนุษย์กระทำนั้นเป็นบาปนอกร่างกาย แต่คนที่ล่วงประเวณีนั้นทำผิดต่อร่างกายของตนเอง

ร่างกายของ คริสเตียน เป็นวิหารของ พระวิญญาณ บริสุทธิ

19 ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณ บริสุทธิ ซึ่ง สถิต อยู่ใน ท่าน ซึ่ง ท่าน ได้รับ จากพระเจ้า ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง 20 พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้วตามราคา เหตุฉะนั้นท่านจงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่าน และด้วยจิตวิญญาณของท่าน ซึ่งเป็นของพระเจ้า

7

คำแนะนำสำหรับคู่สมรสของคริสเตียน

1 แล้ว เรื่องที่พวกท่านเขียนมาถึงข้าพเจ้านั้น ขอตอบว่า การที่ผู้ชายไม่ยุ่งเกี่ยวกับผู้หญิงเลยก็ดีแล้ว 2 แต่เพื่อป้องกันกรล่วงประเวณี ผู้ชายทุกคนควรมีภรรยาเป็นของตน และผู้หญิงทุกคนมีสามีเป็นของตน 3 สามีพึงประพฤติต่อภรรยาตามควร และภรรยาก็พึงประพฤติต่อสามีตามควร เช่นเดียวกัน 4 ภรรยาไม่มีอำนาจเหนือร่างกายของตน แต่สามีมีอำนาจเหนือร่างกายของภรรยา ทำนองเดียวกันสามี

ไม่มีอำนาจเหนือร่างกายของตน แต่ภรรยาที่มีอำนาจเหนือร่างกายของสามี⁵ อย่าย่ำฎีเสธการอยู่ร่วมกันเว้นแต่ได้ตกลงกันเป็นการชั่วคราว เพื่ออุทิศตัวในการถืออดอาหารและการอธิษฐาน แล้วจึงค่อยมาอยู่ร่วมกันอีก เพื่อมิให้ซาตานชักจูงให้ทำผิด เพราะตัวอดไม่ได้⁶ ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้โดยได้รับอนุญาต มิใช่เป็นพระบัญชา⁷ ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะให้ทุกคนเป็นเหมือนข้าพเจ้า แต่ทุกคนก็ได้รับของประทานจากพระเจ้าเหมาะกับตัว คุณหนึ่งได้รับอย่างนี้ และอีกคนหนึ่งได้รับอย่างนั้น⁸ เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าขอกล่าวแก่คนที่ยังเป็นโสดและพวกแม่มา่ยว่า การที่เขาจะอยู่เหมือนข้าพเจ้าก็ดีแล้ว⁹ แต่ถ้าเขายังใจไม่ได้ก็จงแต่งงานเสียเถิด เพราะแต่งงานเสียก็ดีกว่ามีใจเร่าร้อนด้วยกามราคะ¹⁰ ส่วนคนที่แต่งงานแล้ว ข้าพเจ้าขอสั่ง มิใช่ข้าพเจ้าสั่งเอง แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาว่า อย่ำให้ภรรยาทิ้งสามี¹¹ แต่ถ้านางทิ้งสามีไปอย่าให้นางไปมีสามีใหม่ หรือไม่ก็ให้นางกลับมาคืนดีกับสามีเก่า และขออย่าให้สามีหย่ำร้างภรรยาเลย

คำแนะนำสำหรับคริสเตียนที่สามีหรือภรรยายังไม่เชื่อในพระเจ้า

¹² ข้าพเจ้าขอกล่าวแก่คนอื่นๆนอกจากพวกนี้ (องค์พระผู้เป็นเจ้าของมิได้ตรัส) ว่า ถ้าพี่น้องคนใดมีภรรยาที่ไม่เชื่อและนางพอใจที่จะอยู่กับสามี สามีก็ไม่ควรหย่ำนาง¹³ ถ้าหญิงคนใดมีสามีที่ไม่เชื่อและสามีพอใจที่จะอยู่กับนาง นางก็ไม่ควรหย่ำสามีนั้นเลย¹⁴ ด้วยว่าสามีที่ไม่เชื่อนั้นได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ทางภรรยา และภรรยาที่ไม่เชื่อก็ได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ทางสามี มิฉะนั้นลูกของท่านก็เป็นมลทิน แต่บัดนี้ลูกเหล่านั้นก็บริสุทธิ์¹⁵ แต่ถ้าคนที่ไม่เชื่อจะแยกไป ก็จงให้เขาไปเถิด เรื่องเช่นนี้ไม่จำเป็นที่พี่น้องชาย

หญิงจะผูกมัดให้จำใจอยู่ด้วยกัน เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงเรียกเราให้อยู่อย่างสงบ ¹⁶ โอ ท่านผู้เป็นภรรยา โฉนท่านจะรู้ว่าท่านจะช่วยสามีให้รอดได้หรือไม่ โอ ท่านผู้เป็นสามี โฉนท่านจะรู้ว่าท่านจะช่วยภรรยาให้รอดได้หรือไม่

จงพอใจในสถานะที่เป็นอยู่

¹⁷ แต่ตามที่พระเจ้าได้ทรงประทานฐานะแก่แต่ละคนอย่างไร เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเรียกให้เขามาแล้ว ก็ให้เขาดำรงอยู่ในฐานะนั้น ข้าพเจ้าขอสั่งให้คริสตจักรทั้งหมดทำตามดังนั้น ¹⁸ มีชายคนใดที่พระเจ้าทรงเรียกเมื่อเขาได้รับพิธีเข้าสู่นิตแล้วหรือ อย่าให้เขากลับเป็นเหมือนคนที่ไม่ได้เข้าสู่นิต หรือมีชายคนใดที่พระเจ้าทรงเรียกเมื่อเขามีได้เข้าสู่นิตหรือ อย่าให้เขาเข้าสู่นิตเลย ¹⁹ การเข้าสู่นิตไม่สำคัญอะไร และการไม่เข้าสู่นิตไม่สำคัญอะไร แต่การรักษาพระบัญญัติของพระเจ้านั้นสำคัญ ²⁰ ให้ทุกคนอยู่ในสถานะที่เขาอยู่เมื่อพระเจ้าทรงเรียกนั้น ²¹ พระเจ้าทรงเรียกท่านเมื่อยังเป็นทาสอยู่หรือ ก็อย่ากระวนกระวายเพราะการเป็นทาสนั้น แต่ถ้าท่านสามารถไถ่ตัวออกได้ก็ควรไถ่ดีกว่า ²² เพราะผู้ใดที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกเมื่อยังเป็นทาสอยู่ ผู้นั้นเป็นเสรีชนขององค์พระผู้เป็นเจ้า เช่นเดียวกันคนที่รับการทรงเรียกเมื่อเป็นเสรีชน คนนั้นเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์ ²³ พระเจ้าทรงซื้อท่านไว้แล้วตามราคาอย่าเข้าเป็นทาสของมนุษย์เลย ²⁴ พี่น้องทั้งหลาย ท่านทุกคนดำรงอยู่ในฐานะอันใดเมื่อพระเจ้าทรงเรียก ก็ให้ผู้นั้นอยู่กับพระเจ้าในสถานะนั้น

คำแนะนำสำหรับหญิงสาวพรหมจารีและหญิงม่าย

25 แล้วเรื่องหญิงสาวพรหมจารีนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้รับพระบัญชาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ข้าพเจ้าก็ขอออกความเห็นในฐานะที่เป็นผู้ได้รับพระเมตตาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าให้เป็นผู้ที่ไว้ใจได้ 26 ฉะนั้นเพราะเหตุความยากลำบากที่มีอยู่ในเวลานี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า ทุกคนควรจะอยู่อย่างที่เขาอยู่เดี๋ยวนี้ 27 ท่านมีภรรยาแล้วหรือ อย่าหาช่องที่จะหย่าภรรยาเลย ท่านหย่าจากภรรยาแล้วหรือ อย่าหาภรรยาเลย 28 ถ้าท่านจะแต่งงานก็ไม่มีคามผิด และถ้าหญิงสาวพรหมจารีจะแต่งงานก็ไม่มีคามผิด แต่คนที่แต่งงานนั้นคงจะต้องยุ่งยากลำบากในฝ่ายเนื้อหนัง แต่ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะให้ท่านพ้นจากความยุ่งยากนั้น 29 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าหมายความว่าขณะนี้ก็สิ้นมากแล้ว ตั้งแต่นี้ไปให้คนเหล่านั้นที่มีภรรยาดำเนินชีวิตเหมือนกับไม่มีภรรยา 30 และให้คนที่เสร้างโศกเป็นเหมือนกับมิได้เสร้างโศก และผู้ที่ชื่นชมยินดีให้ได้เป็นเหมือนกับมิได้ชื่นชมยินดี และผู้ที่ซื้อก็ได้ดำเนินชีวิตเหมือนกับว่าเขาไม่มีกรรมสิทธิ์เหนืออะไรเลย 31 และคนที่ใช้ของโลกนี้ให้เป็นเหมือนกับมิได้ใช้อย่างเต็มที่เลย เพราะความนิยมของโลกนี้กำลังล่องไป 32 ข้าพเจ้าอยากให้ท่านพ้นจากความสาละวนวุ่นวาย ฝ่ายคนที่ไม่มีภรรยาก็สาละวนในการงานขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อจะทำสิ่งซึ่งเป็นทีพอพระทัยองค์พระผู้เป็นเจ้า 33 แต่คนที่มีภรรยาแล้วก็สาละวนในการงานของโลกนี้เพื่อจะทำสิ่งที่พอใจของภรรยา 34 มีความแตกต่างกันด้วยระหว่างภรรยาและสาวพรหมจารี หญิงที่ยังไม่แต่งงานก็สาละวนในการงานขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อจะได้เป็นคนบริสุทธิ์ทั้งกายและจิตใจ แต่หญิงที่มีสามีแล้วก็สาละวนในการงานของโลกนี้เพื่อจะทำสิ่งที่พอใจของสามี 35 ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้ก็เพื่อเป็นประโยชน์ของท่าน

มิใช่จะเอาบ่วงบาศคล้องท่านแต่เพื่อความเป็นระเบียบ ให้ท่านปฏิบัติต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าโดยปราศจากใจสองฝักสองฝ่าย 36 แต่ถ้าชายใดคิดว่าเขาปฏิบัติต่อสาวพรหมจารีของเขาอย่างสมควรไม่ได้ และถ้าหญิงนั้นมีอายุผ่านวัยหนุ่มสาวแล้ว และต้องทำอะไรอย่างใดอย่างหนึ่งก็ให้เขาทำตามปรารถนา จงให้เขาแต่งงานเสีย เขาไม่ได้ทำผิดสิ่งใด 37 แต่ชายใดที่ตั้งใจแน่วแน่และเห็นว่าไม่มีความจำเป็น แต่เขายังคับใจตนเองได้ และตั้งใจว่าจะให้หญิงนั้นเป็นพรหมจารีต่อไป เขาก็กระทำดีแล้ว 38 เหตุฉะนั้นผู้ใดที่ให้หญิงนั้นแต่งงานก็ทำดีอยู่ แต่ผู้ที่ไม่ให้แต่งงานก็ทำดีกว่า 39 ตราบใดที่สามียังมีชีวิตอยู่ ภรรยาก็ต้องอยู่กับสามีตามกฎหมาย แต่ถ้าสามีตาย นางก็เป็นอิสระจะแต่งงานกับชายใดก็ได้ตามใจ ในองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น 40 แต่ตามความเห็นของข้าพเจ้าก็เห็นว่าถ้านางอยู่คนเดียวจะเป็นสุขกว่า และข้าพเจ้าคิดว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ฝ่ายข้าพเจ้าด้วย

8

อาหารที่ถวายแก่รูปเคารพ

1 แล้วเรื่องของที่เขาบูชาแก่รูปเคารพนั้น เราทั้งหลายทราบแล้วว่าเราทุกคนต่างก็มีความรู้ ความรู้นั้นทำให้ลำพอง แต่ความรักเสริมสร้างขึ้น 2 ถ้าผู้ใดถือว่าตัวรู้สิ่งใดแล้ว ผู้นั้นยังไม่รู้ตามที่ตนควรจะรู้ 3 แต่ถ้าผู้ใดรักพระเจ้า พระองค์ก็ทรงรู้จักผู้นั้น 4 ฉะนั้นเรื่องการกินอาหารที่เขาได้บูชาแก่รูปเคารพนั้น เราอยู่แล้วว่ารูปนั้นไม่มีตัวมีตนเลยในโลก และพระเจ้าองค์อื่นไม่มี มีแต่พระเจ้าองค์เดียว 5 ถึงแม้จะมีสิ่งต่างๆ ในสวรรค์และในแผ่นดินโลกที่เขาเรียกว่า □พระ□ (ก็เป็นเหมือนมีพระมากและเจ้ามาก□ 6 แต่ว่าสำหรับพวก

เรานั้นมีพระเจ้าองค์เดียวคือพระบิดา และสิ่งสารพัดทั้งปวงบังเกิดขึ้นจากพระองค์ และเราอยู่ในพระองค์ และเรามีพระเยซูคริสต์เจ้าองค์เดียว และสิ่งสารพัดก็เกิดขึ้นโดยพระองค์ และเราก็เป็นมาโดยพระองค์⁷ มิใช่ว่าทุกคนมีความรู้อย่างนี้ เพราะมีบางคนมีจิตสำนึกผิดชอบเรื่องรูปเคารพว่า เมื่อได้กินอาหารนั้นก็ถือว่าเป็นของบูชาแก่รูปเคารพจริงๆ และจิตสำนึกผิดชอบของเขายังอ่อนอยู่จึงเป็นมลทิน⁸ อาหารไม่เป็นเครื่องที่ทำให้พระเจ้าทรงโปรดปรานเรา ถ้าเรากินเราก็ไม่ได้อะไรเป็นพิเศษ ถ้าเราไม่กิน เราก็ไม่ขาดอะไร⁹ แต่จงระวัง อย่าให้เสรีภาพของท่านนั้นทำให้คนที่อ่อนในความเชื่อหลงผิดไป¹⁰ เพราะว่า ถ้าผู้ใดเห็นท่านที่มีความรู้เอนกายลงรับประทานในวิหารของรูปเคารพ จิตสำนึกผิดชอบที่อ่อนของคนนั้น จะไม่เข้มแข็งทำให้เขาบังอาจกินของที่ได้บูชาแก่รูปเคารพนั้นหรือ¹¹ โดยความรู้ของท่าน พี่น้องที่มีความเชื่ออ่อน ซึ่งพระคริสต์ได้ทรงยอมวายพระชนม์เพื่อเขา จะต้องพิณาศไป¹² เมื่อท่านทำผิดเช่นนั้นต่อพวกพี่น้องและทำร้ายจิตสำนึกผิดชอบที่อ่อนของเขา ท่านก็ได้ทำผิดต่อพระคริสต์¹³ เหตุฉะนั้นถ้าอาหารเป็นเหตุที่ทำให้พี่น้องของข้าพเจ้าหลงผิดไป ข้าพเจ้าจะไม่กินเนื้อสัตว์อีกต่อไป เพราะเกรงว่าข้าพเจ้าจะทำให้พี่น้องต้องหลงผิดไป

9

เปาโลอ้างสิทธิของอัครสาวกที่เขาควรจะได้รับ

¹ ข้าพเจ้ามิได้เป็นอัครสาวกหรือ ข้าพเจ้ามิได้มีเสรีภาพหรือ ข้าพเจ้ามิได้เห็นพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราหรือ ท่านทั้งหลายมิได้เป็นผลงานของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้าหรือ² ถ้าข้าพเจ้ามิได้เป็นอัครสาวกในสายตาของคนอื่น ข้าพเจ้าก็ยังคงเป็นอัครสาวกในสายตาของ

ท่านอย่างไม่ต้องสงสัย เพราะพวกท่านคือตราตำแหน่งอัครสาวกของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้า ³ ถ้าผู้ใดสอบสวนข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็จะบอกว่า ⁴ เราไม่มีสิทธิ์ที่จะกินและดื่มหรือ ⁵ เราไม่มีสิทธิ์ที่จะพาพี่น้องซึ่งเป็นภรรยาไปไหนๆด้วยกัน เหมือนอย่างอัครสาวกอื่นๆ และบรรดาน้องชายขององค์พระผู้เป็นเจ้าและเศฟาหรือ ⁶ เฉพาะข้าพเจ้าและบารนาบัสเท่านั้นหรือที่ไม่มีสิทธิ์จะเลิกทำงานหาเลี้ยงชีพ

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐก็ควรได้รับการเลี้ยงชีพด้วยข่าวประเสริฐนั้น

⁷ ใครบ้างที่เป็นทหารไปในการศึกสงคราม และต้องกินเสบียงของตัวเอง หรือใครบ้างที่ทำสวนปลูกต้นองุ่น และมีได้กินผลองุ่นในสวนนั้น หรือใครบ้างที่เลี้ยงสัตว์และมีได้กินน้ำนมของฝูงสัตว์นั้น ⁸ ข้าพเจ้ากล่าวอย่างนี้ตามอย่างมนุษย์หรือ พระราชบัญญัติมิได้กล่าวอย่างนี้เหมือนกันหรือ ⁹ เพราะในพระราชบัญญัติของโมเสสเขียนไว้ว่า □อย่าเอาตะกร้าครอบปากวัว เมื่อมันกำลังนวดข้าวอยู่□ พระเจ้าทรงเป็นห่วงวัวหรือ ¹⁰ หรือพระองค์ได้ตรัสเพื่อประโยชน์ของเราทั้งหลาย แท้จริงคำนั้นท่านเขียนไว้เพื่อประโยชน์ของเราทั้งหลาย ให้คนที่ไถนาไถด้วยความหวังใจ และให้คนที่ 'นวดข้าว' นวดด้วยความหวังใจว่าจะได้ประโยชน์ตามที่เขาหวัง ¹¹ ถ้าเราได้หว่านของสำหรับจิตวิญญาณให้แก่ท่าน แล้วจะมากไปหรือ ที่เราจะเกี่ยวของสำหรับเนื้อหนังจากท่าน ¹² ถ้าคนอื่นมี สิทธิ์ที่จะได้รับประโยชน์จากท่าน เราไม่มีสิทธิ์ที่จะได้รับยิ่งกว่าเขาอีกหรือ ถึงกระนั้นเราก็มิได้ใช้สิทธิ์นี้เลย แต่ยอมทนทุกขยากสารพัด เพื่อเราจะไม่เป็นอุปสรรคขัดขวางข่าวประเสริฐของพระคริสต์ ¹³ ท่านไม่รู้หรือว่าคนที่ปรนนิบัติเรื่องสิ่งบริสุทธิ ก็กินอาหารของพระ

วิหาร และคนปรนนิบัติที่แทนบูชาที่รับส่วนแบ่งจากแทนบูชา
 ชานัน 14 ทำนองเดียวกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าของได้ทรงบัญชา
 ไว้ว่า คนที่ประกาศข่าวประเสริฐควรได้รับการเลี้ยงชีพด
 ้วยข่าวประเสริฐนั้น 15 แต่ข้าพเจ้าไม่ได้ใช้สิทธิ์เหล่านี้เลย
 ที่ข้าพเจ้าเขียนเรื่องนี้ ก็มีไว้เพื่อจะให้เขากระทำอย่างนั้น
 แก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้ายอมตายเสียดีกว่าที่จะให้ผู้ใด
 ทำลายเกียรติอันนี้ของข้าพเจ้า 16 เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้า
 ประกาศข่าวประเสริฐนั้น ข้าพเจ้า ไม่มีเหตุที่จะอวดได้ เพ
 ราะจำเป็นที่ข้าพเจ้าจะต้องประกาศ ถ้าข้าพเจ้าไม่ประกาศ
 ข่าวประเสริฐชีวิตจะเกิดแก่ข้าพเจ้า 17 เพราะถ้าข้าพเจ้า
 ประกาศอย่างเต็มใจ ข้าพเจ้าก็จะได้บำเหน็จ แต่ถ้ากระทำ
 การประกาศนั้น โดยฝืนใจ ก็ยังเป็นการที่ทรงมอบหน้าที่
 ประกาศข่าวประเสริฐไว้ให้ข้าพเจ้ากระทำ 18 แล้วอะไร
 เล่าจะเป็นบำเหน็จของข้าพเจ้า คือเมื่อข้าพเจ้าประกาศข่าว
 ประเสริฐ ข้าพเจ้า ได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์
 โดยไม่คิดค่าจ้าง เพื่อจะไม่ได้ใช้สิทธิ์ในข่าวประเสริฐนั้น
 อย่างเต็มที่

เปาโลยอมทำทุกวิถีทางเพื่อจะนำจิตวิญญาณ

19 เพราะ ถึง แม้ว่า ข้าพเจ้า มิ ได้ อยู่ใน บังคับ ของ ผู้ใด
 ข้าพเจ้าก็ยังยอมตัวเป็นทาสคนทั้งปวงเพื่อจะได้ชนะใจคน
 มากยิ่งขึ้น 20 ต่อพวกยิว ข้าพเจ้าก็ทำตัวเหมือนยิว เพื่อจะ
 ได้พวกยิว ต่อพวกที่อยู่ใต้พระราชบัญญัติ ข้าพเจ้าก็เป็น
 เหมือนคนอยู่ใต้พระราชบัญญัติ เพื่อจะได้คนที่อยู่ใต้พระ
 ราชบัญญัตินั้น 21 ต่อคนที่อยู่นอกพระราชบัญญัติ ข้าพเจ้าก็
 ทำตัวเหมือนคนนอกพระราชบัญญัติ เพื่อจะได้คนที่อยู่นอก
 พระราชบัญญัตินั้น (แต่ข้าพเจ้ามิได้อยู่นอกพระราชบัญญัติ
 ของพระเจ้า แต่อยู่ใต้พระราชบัญญัติแห่งพระคริสต์) 22 ต่อ

คนอ่อนแอ ข้าพเจ้าก็ทำตัวเหมือนคนอ่อนแอ เพื่อจะได้คนอ่อนแอ ข้าพเจ้ายอมเป็นคนทุกชนิดต่อคนทั้งปวง เพื่อจะช่วยเขาให้รอดได้บ้างโดยทุกวิถีทาง ²³ ข้าพเจ้าทำอย่างนี้เพราะเห็นแก่ชาวประเสริฐ เพื่อข้าพเจ้าจะได้มีส่วนกับท่านในชาวประเสริฐนั้น ²⁴ ท่านไม่รู้หรือว่าคนเหล่านั้นที่วิ่งแข่งกัน ก็วิ่งด้วยกันทุกคน แต่คนที่ได้รับรางวัลมีคนเดียว เหตุฉะนั้นจงวิ่งเพื่อชิงรางวัลให้ได้ ²⁵ ฝ่ายนักกีฬาทุกคนก็เคร่งครัดในระเบียบทุกอย่าง แล้วเขากระทำอย่างนั้นเพื่อจะได้มงกุฎใบไม้ซึ่งร่วงโรยได้ แต่เรากระทำเพื่อจะได้มงกุฎที่ไม่ม้วยเนืองโรยเลย ²⁶ ดังนั้นส่วนข้าพเจ้าวิ่งแข่งอย่างนี้โดยมีเป้าหมาย ข้าพเจ้าได้ต่อสู้อย่างนี้ ไม่ใช่อย่างนักมวยที่ชกกลม ²⁷ แต่ข้าพเจ้าระงับความปรารถนาฝ่ายเนื้อหนังให้อยู่ใต้บังคับ เพราะเกรงว่าโดยทางหนึ่งทางใดเมื่อข้าพเจ้าได้ประกาศแก่คนอื่นแล้ว ตัวข้าพเจ้าเองจะเป็นคนที่ใช้การไม่ได้

10

การประพาศของอิสราเอล เป็นเครื่องเตือนใจของคริสตจักร

¹ พี่น้องทั้งหลาย ยิ่งกว่านี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่านทั้งหลายเข้าใจว่าบรรพบุรุษของเราทั้งสิ้นได้อยู่ใต้เมฆ และได้ผ่านทะเลไปทุกคน ² ได้รับบัพติศมาในเมฆและในทะเลเข้าส่วนกับ โมเสสทุกคน ³ และได้รับประทานอาหารฝ่ายจิตวิญญานอันเดียวกันทุกคน ⁴ และได้ดื่มน้ำฝ่ายจิตวิญญานอันเดียวกันทุกคน เพราะว่าเขาได้ดื่มน้ำซึ่งไหลออกมาจากศิลาฝ่ายจิตวิญญานที่ติดตามเขามา ศิลา นั่นคือพระคริสต์ ⁵ แต่ถึงกระนั้นก็ดีมีคนส่วนมากในพวกนั้นที่พระเจ้าไม่ทรง

พอพระทัย เพราะว่าเขาล้มตายกันเกลื่อนกลาดในถิ่นทุรกันดาร⁶ แล้วเหตุการณ์เหล่านี้จึงเป็นเครื่องเตือนใจพวกเรา ไม่ให้เราใจโลภปรารถนาสิ่งที่ชั่วเหมือนเขาเหล่านั้น⁷ ท่านทั้งหลายอย่านับถือรูปเคารพ เหมือนอย่างที่บางคนในพวกเขาได้กระทำ ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า □ประชาชนก็นั่งลงกินและดื่ม แล้วก็ลุกขึ้นเล่นสนุกกัน□⁸ อย่าให้เรากระทำล่วงประเวณี เหมือนอย่างที่บางคนในพวกเขาได้กระทำ แล้วก็ล้มลงตายในวันเดียวสองหมื่นสามพันคน⁹ อย่าให้เราหลงติพระคริสต์เหมือนอย่างที่บางคนในพวกเขาได้กระทำ แล้วก็ต้องพินาศด้วยงูร้าย¹⁰ ท่านทั้งหลายอย่าบ่นเหมือนอย่างที่บางคนในพวกเขาได้บ่น แล้วก็ต้องพินาศด้วยองค์เพชฌฆาต¹¹ แต่บรรดาเหตุการณ์เหล่านี้จึงได้บังเกิดแก่เขาเพื่อเป็นตัวอย่าง และได้บันทึกไว้เพื่อเตือนสติเราทั้งหลาย ผู้ซึ่งกำลังอยู่ในกาลสุดปลายของแผ่นดินโลก¹² เหตุฉะนั้นคนที่คิดว่าตัวเองมั่นคงดีแล้ว ก็จงระวังให้ดี กลัวว่าจะล้มลง¹³ ไม่มีการทดลองใดๆเกิดขึ้นกับท่าน นอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ แต่เมื่อท่านถูกทดลองนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้¹⁴ พวกที่รักของข้าพเจ้า เหตุฉะนั้นท่านจงหลีกเลี่ยงเสียจากการนับถือรูปเคารพ¹⁵ ข้าพเจ้าพูดกับท่านอย่างพูดกับคนที่มิปัญญา ท่านจงพิจารณาถ้อยคำที่ข้าพเจ้าพูดนั้นเถิด

พิธีศีลระลึกมิไว้สำหรับผู้ที่เชื่อเท่านั้น

¹⁶ ถ้วยแห่งพระพรซึ่งเราได้ขอ พระพรนั้น เป็นที่ ทำให้เรามีส่วนร่วมในพระโลหิตของพระคริสต์มิใช่หรือ ขนมนปัง

ซึ่งเราหักนั้นเป็นที่ทำให้เรามีส่วนร่วมในพระกายของพระคริสต์มิใช่หรือ 17 แม้เราซึ่งเป็นบุคคลหลายคน เราก็ยังเป็นขนมปังก้อนเดียวและเป็นร่างกายเดียว เพราะว่าเราทุกคนรับประทานขนมปังก้อนเดียวกัน 18 จงพิจารณาดูพวกอิสราเอลตามเนื้อหนัง คนที่รับประทานของที่บูชาแล้วนั้น ก็มีส่วนร่วมในแท่นบูชานั้นมิใช่หรือ 19 ถ้าอย่างนั้นแล้วจะให้ข้าพเจ้าว่าอย่างไร รูปเคารพนั้นศักดิ์สิทธิ์หรือ เครื่องบูชาที่ถวายแก่รูปเคารพนั้นเป็นของศักดิ์สิทธิ์หรือ 20 แต่ข้าพเจ้าว่า เครื่องบูชาที่พวกต่างชาติถวายนั้น เขาถวายบูชาแก่พวกปีศาจ และไม่ได้ถวายแด่พระเจ้า ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาให้ท่านมีส่วนร่วมกับพวกปีศาจ 21 ท่านจะดื่มจากถ้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าและจากถ้วยของพวกปีศาจด้วยไม่ได้ ท่านจะรับประทานที่โต๊ะขององค์พระผู้เป็นเจ้าและที่โต๊ะของพวกปีศาจด้วยก็ไม่ได้ 22 เราจะช่วยให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอิจฉาหรือ เรามีฤทธิ์มากกว่าพระองค์หรือ

จงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

23 ข้าพเจ้าทำสิ่งสารพัดได้ แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งที่จะทำได้นั้น เป็นประโยชน์ ข้าพเจ้าทำสิ่งสารพัดได้ แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งจะทำให้เจริญขึ้น 24 อย่าให้ผู้ใดเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว แต่จงเห็นแก่ประโยชน์ของคนอื่น 25 ทุกสิ่งที่เขาขายตามตลาด เนื้อนั้นรับประทานได้ ไม่ต้องถามอะไรโดยเห็นแก่ใจสำนึกผิดชอบ 26 เพราะว่า □แผ่นดินโลกกับสรรพสิ่งในโลกนั้น เป็นของ องค์พระผู้เป็นเจ้า□ 27 ถ้าคนที่ไม่มีความเชื่อจะเชิญท่าน ไปในงานเลี้ยงและท่านเต็มใจไป สิ่งที่เขาตั้งให้รับประทานก็รับประทานได้ ไม่ต้องถามอะไรโดยเห็นแก่ใจสำนึกผิดชอบ 28 แต่ถ้ามีใครมาบอกท่านว่า □ของนี้เขาถวายแก่รูปเคารพแล้ว□ ท่านอย่ารับประทาน เพราะเห็นแก่

คนที่บอกรู้และเพราะเห็นแก่ใจสำนึกผิดชอบด้วย เพราะ
 ว่า □ แผ่นดิน โลก กับสรรพสิ่ง ใน โลก นั้น เป็น ของ องค์พระ
 ผู้เป็น เจ้า □ 29 ข้าพเจ้า มิ ได้ หมายถึง ใจ สำนึก ผิด ชอบ ของ
 ท่าน แต่ หมายถึง ใจ สำนึก ผิด ชอบ ของ คน ที่ บอกรู้ นั้น ทำ ไหม
 ใจ สำนึก ผิด ชอบ ของ ผู้ อื่น จะ ต้อง มา ชัด ขวาง เสรี ภาพ ของ
 ข้าพเจ้า เล่า 30 เพราะ ถ้า ข้าพเจ้า รับ ประทาน โดย พระ คุณ
 ทำ ไหม เขา เติ เตียน ข้าพเจ้า เพราะ สิ่ง ที่ ข้าพเจ้า ได้ ชอบ พระ คุณ
 แล้ว เล่า 31 เหตุ ฉะนั้น เมื่อ ท่าน จะ รับ ประทาน จะ ดื่ม หรือ
 จะ ทำ อะไร ก็ ตาม จง กระทำ เพื่อ เป็น การ ถวาย พระ เกียรติแด่
 พระ เจ้า 32 อย่า เป็น ต้น เหตุ ที่ ทำ ให้ พวก ยิว หรือ พวก ต่าง ชาติ
 หรือ คริสตจักร ของ พระ เจ้า หลง ผิด ไป 33 เหมือน ที่ ข้าพเจ้า
 เอง ได้ พยายาม กระทำ ทุก สิ่ง เพื่อ ให้ เป็น ที่ พอ ใจ ของ คน ทั้ง
 ปวง มิ ได้ เห็น แก่ ประโยชน์ ส่วน ตัว แต่ เห็น แก่ ประโยชน์ ของ
 คน ทั้ง หลาย เพื่อ ให้ เขา รอด ได้

11

□ ชาย เป็น ศีรษะ ของ หญิง □

1 ท่าน ทั้ง หลาย ก็ จง ปฏิบัติ ตาม อย่าง ข้าพเจ้า เหมือน อย่าง
 ที่ ข้าพเจ้า ปฏิบัติ ตาม อย่าง พระ คริสต์ 2 พี่น้อง ทั้ง หลาย บัด นี้
 ข้าพเจ้า ขอ ชม ท่าน ทั้ง หลาย เพราะ ท่าน ได้ ระลึก ถึง ข้าพเจ้า
 ทุก ประการ และ ท่าน ได้ รักษา กฎ ที่ ข้าพเจ้า ได้ มอบ ไว้ กับ ท่าน
 3 แต่ ข้าพเจ้า ใคร่ ให้ ท่าน ทั้ง หลาย เข้า ใจ ว่า พระ คริสต์ ทรง
 เป็น ศีรษะ ของ ชาย ทุก คน และ ชาย เป็น ศีรษะ ของ หญิง และ
 พระ เจ้า ทรง เป็น พระ ศีรษะ ของ พระ คริสต์ 4 ชาย ทุก คน ที่ กำลัง
 อธิษฐาน หรือ พยากรณ์ โดย คลุม ศีรษะ อยู่ ก็ ทำ ความ อภัย ศ
 แก่ ศีรษะ 5 แต่ หญิง ทุก คน ที่ กำลัง อธิษฐาน หรือ พยากรณ์ ถ้า
 ไม่ คลุม ศีรษะ ก็ ทำ ความ อภัย ศ แก่ ศีรษะ เพราะ เหมือน กับ ว่า

นางได้โกนผมเสียแล้ว ⁶ เพราะถ้าผู้หญิงไม่ได้คลุมศีรษะ ก็ควรจะตัดผมเสีย แต่ถ้าการที่ผู้หญิงจะตัดผมหรือโกนผมนั้น เป็นสิ่งที่น่าอับอาย จงคลุมศีรษะเสีย ⁷ เพราะการที่ผู้ชายไม่สมควรจะคลุมศีรษะนั้น ก็เพราะว่าผู้ชายเป็นพระฉายาและสง่าราศีของพระเจ้า ส่วนผู้หญิงนั้นเป็นสง่าราศีของผู้ชาย ⁸ เพราะไม่ได้ทรงสร้างผู้ชายจากผู้หญิง แต่ได้ทรงสร้างผู้หญิงจากผู้ชาย ⁹ และไม่ได้ทรงสร้างผู้ชายไว้สำหรับผู้หญิง แต่ทรงสร้างผู้หญิงไว้สำหรับผู้ชาย ¹⁰ ด้วยเหตุนี้เอง ผู้หญิงจึงควรจะเอาสัญญาณแห่งอำนาจนี้คลุมศีรษะ เพราะเห็นแก่พวกทูตสวรรค์ ¹¹ ถึงกระนั้นก็ดี ในองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ชายก็ต้องพึ่งผู้หญิงและผู้หญิงก็ต้องพึ่งผู้ชาย ¹² เพราะผู้หญิงนั้นทรงสร้างมาจากผู้ชายฉันใด ต่อมาผู้ชายก็เกิดมาจากผู้หญิงฉันนั้น แต่สิ่งสารพัดก็มีมาจากพระเจ้า ¹³ ท่านทั้งหลายจงตัดสินใจเถิดว่า เป็นการสมควรหรือไม่ที่ผู้หญิงจะไม่คลุมศีรษะเมื่ออธิษฐานต่อพระเจ้า ¹⁴ ธรรมชาติเองไม่ได้สอนท่านหรือว่า ถ้าผู้ชายไว้ผมยาวก็เป็นที่น่าอับอายแก่ตัว ¹⁵ แต่ถ้าผู้หญิงไว้ผมยาวก็เป็นสง่าราศีแก่ตัว เพราะว่าเป็นสิ่งที่ประทานให้แก่เขาเพื่อคลุมศีรษะ ¹⁶ แต่ถ้าผู้ใดจะโต้แย้งเราและคริสตจักรของพระเจ้าไม่รับธรรมเนียมอย่างที่ได้แย้งนั้น

พิธีระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า

¹⁷ แล้วในการให้คำส่งต่อไปนี้ ข้าพเจ้าชมท่านไม่ได้ คือว่าการประชุมของท่านนั้นมักจะได้ผลเสียมากกว่าผลดี ¹⁸ ประการแรกข้าพเจ้าได้ยืนยันว่า เมื่อท่านประชุมคริสตจักรนั้น มีการแตกก๊กแตกเหล่าในพวกท่าน และข้าพเจ้าเชื่อว่าคงมีความจริงอยู่บ้าง ¹⁹ เพราะจะต้องมีการขัดแย้งกัน

บ้างในพวกท่าน เพื่อคนฝ่ายถูกในพวกท่านจะได้ปรากฏ
เด่นขึ้น 20 เมื่อท่านทั้งหลายประชุมพร้อมกันนั้น ท่านจึง
ประชุมรับประทานเป็นที่ระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้
21 เพราะว่าเมื่อท่านรับประทาน บ้างก็รับประทานอาหาร
ของตนก่อนคนอื่น บ้างก็ยังหิวอยู่ และบ้างก็เมา 22 อะไร
กันนี้ ท่านไม่มีเรื่องที่จะกินและดื่มหรือ หรือว่าท่านดูหมิ่น
นคริสตจักรของพระเจ้า และทำให้คนที่ขัดสนได้รับความ
อับอาย จะให้ข้าพเจ้าว่าอย่างไรแก่ท่าน จะให้ชมท่านหรือ
ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าจะไม่ขอชมท่านเลย 23 เพราะว่าเรื่องซึ่ง
ข้าพเจ้าได้มอบไว้กับท่านแล้วนั้น ข้าพเจ้าได้รับจากองค์
พระผู้เป็นเจ้า คือในคืนที่เขาทรยศพระเยซูเจ้านั้น พระองค์
ทรงหยิบขนมปัง 24 ครั้นขอบพระคุณแล้ว จึงทรงหักแล้วตรัส
ว่า **จงรับไปกินเถิด นี่เป็นกายของเรา ซึ่งหักออกเพื่อท่าน
ทั้งหลาย จงกระทำอย่างนี้ ให้เป็นที่ระลึกถึงเรา** 25 เมื่อ
รับประทานแล้ว พระองค์จึงทรงหยิบถ้วยด้วยอาการอย่าง
เดียวกัน ตรัสว่า **ถ้วยนี้คือพันธสัญญาใหม่ด้วยโลหิตของ
เรา เมื่อท่านดื่มจากถ้วยนี้เวลาใด จงดื่มให้เป็นที่ระลึกถึง
เรา** 26 เพราะว่าเมื่อท่านทั้งหลายกินขนมปังนี้และดื่มจาก
ถ้วยนี้เวลาใด ท่านก็ประกาศการวายพระชนม์ขององค์พระ
ผู้เป็นเจ้าจนกว่าพระองค์จะเสด็จมา 27 เหตุฉะนั้น ถ้าผู้ใด
กินขนมปังนี้และดื่มจากถ้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างไม่
สมควร ผู้นั้นก็ทำผิดต่อพระกายและพระโลหิตขององค์พระ
ผู้เป็นเจ้า 28 ขอให้ทุกคนพิจารณาตนเอง แล้วจึงกินขนมปัง
และดื่มจากถ้วยนี้ 29 เพราะว่าคนที่กินและดื่มอย่างไม่สมควร
ก็กินและดื่มเพื่อนำพระอาชญามาสู่ตนเอง เพราะมิได้พินิจดู
พระกายขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ผู้รับพิธีระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างไม่สมควร บ้างก็

ป่วย บ้างก็ตาย

30 ด้วยเหตุนี้พวกท่านหลายคนจึงอ่อนกำลังและป่วยอยู่ และที่ล่องหลับไปแล้วก็มีมาก 31 เพราะถ้าเราจะพิจารณาตัวเราเอง เราจะไม่ต้องถูกทำโทษ 32 แต่เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำโทษเรา นั่น พระองค์ทรงตีสอนเรา เพื่อมิให้เราถูกพิพากษาลงโทษด้วยกันกับโลก 33 พี่น้องของข้าพเจ้า ด้วยเหตุนี้เมื่อท่านมาร่วมประชุมรับประทานอาหารนั้น จงคอยซึ่งกันและกัน 34 ถ้ามีใครหิวก็ให้เขากินที่บ้านเสียก่อน เพื่อเมื่อมาประชุมกันท่านจะได้ไม่ถูกพิพากษาลงโทษ ส่วนเรื่องอื่น ๆ นั้นเมื่อข้าพเจ้ามาข้าพเจ้าจะแนะนำให้

12

ของประทานต่างๆฝ่ายจิตวิญญาณ

1 พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่านเข้าใจเรื่อง ของประทานฝ่ายจิตวิญญาณนั้น 2 ท่านรู้แล้วว่า แต่ก่อนท่านยังเป็นคนไม่เชื่อนั้น ท่านถูกชักนำให้หลงไปนับถือรูปเคารพซึ่งพูดไม่ได้ตามแต่ท่านจะถูกนำไป 3 เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบอกท่านทั้งหลายให้ทราบ ว่า ไม่มีผู้ใดซึ่งพูดโดยพระวิญญาณของพระเจ้าจะเรียกพระเยซูว่า ผู้ที่ถูกสาปแช่ง และไม่มีผู้ใดอาจพูดว่าพระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า นอกจากผู้ที่พูดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ 4 แล้วของประทานนั้นมีต่าง ๆ กัน แต่มีพระวิญญาณองค์เดียวกัน 5 งานรับใช้มีต่าง ๆ กัน แต่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน 6 กิจกรรมมีต่าง ๆ กัน แต่มีพระเจ้าองค์เดียวกันที่ทรงกระทำสารพัดในทุกคน 7 การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อประโยชน์ร่วมกัน 8 ด้วยพระวิญญาณทรงโปรด

ประทานให้คนหนึ่งมี ถ้อยคำประกอบ ด้วยสติปัญญา และให้อีกคนหนึ่งมี ถ้อยคำอันประกอบด้วยความรู้ แต่เป็นโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ⁹ และให้อีกคนหนึ่งมีความเชื่อ แต่เป็นโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน และให้อีกคนหนึ่งมีความสามารถรักษาคนป่วยได้ แต่เป็นโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ¹⁰ และให้อีกคนหนึ่งทำการอัศจรรย์ต่างๆ และให้อีกคนหนึ่งพยากรณ์ได้ และให้อีกคนหนึ่งรู้จักสังเกตวิญญาณต่างๆ และให้อีกคนหนึ่งพูดภาษาต่างๆ และให้อีกคนหนึ่งแปลภาษานั้นๆ ได้ ¹¹ สิ่งสารพัดเหล่านี้ พระวิญญาณองค์เดียวกันทรงบันดาลและประทานแก่แต่ละคนตามชอบพระทัยพระองค์

คริสเตียนเป็นอวัยวะต่างๆของกายเดียวกัน

¹² ถึงกายนั้นเป็นกายเดียว ก็ยังมีอวัยวะหลายส่วน และบรรดาอวัยวะต่างๆของกายเดียวนั้นแม้จะมีหลายส่วนก็ยังเป็นกายเดียวกันฉันใด พระคริสต์ก็ทรงเป็นฉันนั้น ¹³ เพราะว่าถึงเราจะเป็นพวกยิวหรือพวกต่างชาติ เป็นทาสหรือมิใช่ทาสก็ตาม เราทั้งหลายได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายอันเดียวกัน และพระวิญญาณองค์เดียวนั้นซาบซ่านอยู่ ¹⁴ เพราะว่าร่างกายมิได้ประกอบด้วยอวัยวะเดียวแต่ด้วยหลายอวัยวะ ¹⁵ ถ้าเท้าจะพูดว่า □ เพราะข้าพเจ้ามิได้เป็นมือ ข้าพเจ้าจึงไม่ได้เป็นอวัยวะของร่างกายนั้น □ เท้าจะไม่เป็นอวัยวะของร่างกายเพราะเหตุนั้นหรือ ¹⁶ และถ้าหูจะพูดว่า □ เพราะข้าพเจ้ามิได้เป็นตา ข้าพเจ้าจึงมิได้เป็นอวัยวะของร่างกายนั้น □ หูจะไม่เป็นอวัยวะของร่างกายเพราะเหตุนั้นหรือ ¹⁷ ถ้าอวัยวะทั้งหมดในร่างกายเป็นตา การได้ยินจะอยู่ที่ไหน ถ้าทั้งร่างกายเป็นหู การดมกลิ่นจะอยู่ที่ไหน ¹⁸ แต่บัดนี้ พระเจ้า ได้ทรงตั้ง อวัยวะทุกส่วน

ไว้ในร่างกายตามชอบพระทัยของพระองค์ 19 ถ้าอวัยวะทั้งหมดเป็นอวัยวะเดียว ร่างกายจะมีที่ไหน 20 แต่บัดนี้มีหลายอวัยวะ แต่ก็ยังเป็นร่างกายเดียวกัน 21 และตาจะว่าแก่มือว่า ข้าพเจ้าไม่ต้องการเจ้า ก็ไม่ได้ หรือศีรษะจะว่าแกเท้าว่า ข้าพเจ้าไม่ต้องการเจ้า ก็ไม่ได้ 22 แต่ยิ่งกว่านี้ อวัยวะของร่างกายที่เราเห็นว่าอ่อนแอ เราก็ต้อเสียไม่ได้ 23 และอวัยวะของร่างกายที่เราถือว่ามีความเกียรติน้อย เราก็ต้อยังทำให้มีเกียรติยิ่งขึ้น และอวัยวะที่ไม่น่าดูนั้น เราก็ต้อให้น่าดูยิ่งขึ้น 24 เพราะว่าอวัยวะที่ไม่น่าดูแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องตกแต่งอีก แต่พระเจ้าได้ทรงให้อวัยวะของร่างกายเสมอภาคกัน ทรงให้อวัยวะที่ต่ำต้อยเป็นที่นับถือมากขึ้น 25 เพื่อไม่ให้เกิดการแก่งแย่งกันในร่างกาย แต่ให้อวัยวะทุกส่วนมีความหวังใฝ่ซึ่งกันและกัน 26 ถ้าอวัยวะอันหนึ่งเจ็บ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยเจ็บด้วย ถ้าอวัยวะอันหนึ่งได้รับเกียรติ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยชื่นชมยินดีด้วย 27 บัดนี้ฝ่ายท่านทั้งหลายเป็นกายของพระคริสต์ และตัวก็เป็นอวัยวะของพระกายนั้น 28 และพระเจ้าได้ทรงโปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร คือหนึ่งอัครสาวก สองผู้พยากรณ์ สามครูบาอาจารย์ แล้วต่อจากนั้นก็มีการอัครรรย ของประธานในการรักษาโรค การช่วยเหลือ การครอบครอง การพูดภาษาต่างๆ 29 ทุกคนเป็นอัครสาวก หรือ ทุกคนเป็นผู้พยากรณ์หรือ ทุกคนเป็นครูบาอาจารย์ หรือ ทุกคนกระทำการอัครรรยหรือ 30 ทุกคนได้รับของประธานให้รักษาโรคหรือ ทุกคนพูดภาษาต่างๆหรือ ทุกคนแปลได้หรือ 31 แต่ท่านทั้งหลายจงกระตือรือร้นอย่างจริงจัง บรรดาของประธานอันดีที่สุดนั้น และข้าพเจ้ายังคงแสดงทางที่ยอดเยียมกว่าแก่ท่านทั้งหลาย

13

คุณความดีแห่งความรักของคริสเตียน

1 แม้ข้าพเจ้าพูดภาษาของมนุษย์ก็ดี และภาษาของทูตสวรรค์ก็ดี แต่ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าเป็นเหมือนฆ้องหรือฉาบที่กำลังส่งเสียง 2 แม้ข้าพเจ้ามีของประทานแห่งการพยากรณ์ และเข้าใจในความลึกซึ้งทั้งปวงและมีความรู้ทั้งสิ้น และแม้ข้าพเจ้ามีความเชื่อทั้งหมดพอจะยกภูเขาไปได้ แต่ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็ไม่มีค่าอะไรเลย 3 แม้ข้าพเจ้ามอบของสารพัดเพื่อเลี้ยงคนยากจน และแม้ข้าพเจ้ายอมให้เอาตัวข้าพเจ้าไปเผาไฟเสีย แต่ไม่มีความรัก จะหาเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้าไม่ 4 ความรักนั้นก็อดทนนาน และกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา ความรักไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง 5 ไม่ทำสิ่งที่ไม่บังควร ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่ฉุนเฉียว ไม่ช่างจดจำความผิด 6 ไม่ชื่นชมยินดีในความชั่วช้า แต่ชื่นชมยินดีในความจริง 7 ไม่แคะไค้ร้ายเย้ยความผิดของเขา และเชื่อในส่วนดีของเขาอยู่เสมอ และมีความหวังอยู่เสมอ และเพียรทนเอาทุกอย่าง 8 ความรักไม่มีวันสูญสิ้น แม้คำพยากรณ์ก็จะเสื่อมสูญไป แม้การพูดภาษาต่างๆ นั้นก็จะมีเวลาเลิกไป แม้ความรู้ก็จะเสื่อมสูญไป 9 เพราะที่เราผู้นั้นก็รู้แต่ส่วนหนึ่ง และที่เราพยากรณ์นั้นก็พยากรณ์แต่ส่วนหนึ่ง 10 แต่เมื่อความสมบูรณ์มาถึงแล้ว ความบกพร่องนั้นก็สูญไป 11 เมื่อข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ข้าพเจ้าพูดอย่างเด็ก คิดอย่างเด็ก ใคร่ครวญหาเหตุผลอย่างเด็ก แต่เมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าก็เลิกอาการเด็กเสีย 12 เพราะว่าบัดนี้เราเห็นสลัวๆ เหมือนดูในกระจก แต่เวลานั้นจะได้เห็นหน้ากันชัดเจน เดียวนี้ข้าพเจ้ารู้แต่ส่วนหนึ่ง แต่เวลานั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนได้รู้จักข้าพเจ้าแล้วด้วย 13 ดังนั้นยังตั้งอยู่สามสิ่ง คือความเชื่อ ความหวังใจ ความรัก แต่ความรักใหญ่ที่สุด

14

จงแสวงหาของประทานที่จะทำให้คริสตจักรจำเริญขึ้น

1 จงมุ่งหาความรัก และจงปรารถนาของประทาน ฝ่ายจิตวิญญาณ เฉพาะอย่างยิ่งการพยากรณ์ ² เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดภาษาต่างๆ ได้ ไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดต่อพระเจ้า เพราะว่าไม่มีมนุษย์คนใดเข้าใจได้ แต่เขาพูดเป็นความลึกลับฝ่ายจิตวิญญาณ ³ ฝ่ายผู้ที่พยากรณ์นั้นพูดกับมนุษย์ทำให้เขาเจริญขึ้น เป็นที่เตือนสติและหนุนใจ ⁴ ฝ่ายคนที่พูดภาษาต่างๆ นั้นก็ทำให้ตนเองเจริญฝ่ายเดียว แต่ผู้ที่พยากรณ์นั้นยอมทำให้คริสตจักรจำเริญขึ้น ⁵ ข้าพเจ้าใคร่ให้ท่านทั้งหลายพูดภาษาต่างๆ ได้ แต่ยิ่งกว่านั้นอีก ข้าพเจ้าปรารถนาจะให้ท่านทั้งหลายพยากรณ์ได้ เพราะว่าผู้ที่พยากรณ์ได้นั้นก็ใหญ่กว่าคนที่พูดภาษาต่างๆ ได้ เว้นแต่เขาสามารถแปลภาษานั้นๆ ออก เพื่อ คริสตจักร จะได้รับความจำเริญขึ้น ⁶ นี่แหละพี่น้องทั้งหลาย ถ้าข้าพเจ้ามาหาท่านและพูดภาษาต่างๆ จะเป็นประโยชน์อะไรแก่ท่านเล่า เว้นเสียแต่ข้าพเจ้าจะพูดกับท่าน โดยคำวิรณห์ หรือโดยความรู้ หรือโดยคำพยากรณ์ หรือโดยการสั่งสอน ⁷ แม้เป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิตก็ยังกระทำเสียงได้ เช่นเป่าหรือพิณเขาคู่ ถ้าเสียงนั้นไม่ต่างกัน ใครจะรู้ได้อย่างไรว่า เขาเป่าหรือตีดีดอะไร ⁸ เพราะถ้าแต่รเด็ยวเปล่งเสียงไม่ชัดเจน ใครเล่าจะเตรียมตัวเข้าประชุมงานได้ ⁹ ท่านทั้งหลายก็เป็นเช่นนั้น ถ้าท่านไม่ใช้ภาษาพูดที่เข้าใจได้ง่าย เขาจะเข้าใจคำพูดนั้นได้อย่างไร ท่านก็จะพูดเพ้อตามลมไป ¹⁰ ในโลกนี้มีภาษาเป็นอันมาก และไม่มีภาษาใดๆ ที่ปราศจากเนื้อความ ¹¹ เหตุฉะนั้นถ้าข้าพเจ้าไม่เข้าใจเนื้อความของภาษา

นั้นๆ ข้าพเจ้าจะเป็นคนต่างภาษากับคนที่พูด และคนที่พูดนั้นจะเป็นคนต่างภาษากับข้าพเจ้าด้วย ¹² เช่นเดียวกันเมื่อท่านทั้งหลายกำลังร้อนใจแสวงหาของประทานฝ่ายจิตวิญญูณแล้ว ก็จงอุตส่าห์กระทำตัวของท่านให้สามารถที่จะทำให้คริสตจักรจำเริญขึ้น ¹³ เหตุฉะนั้นให้คนที่พูดภาษาต่างๆ อธิษฐานว่า เขาจะสามารถแปลได้ด้วย ¹⁴ เพราะถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานเป็นภาษาต่างๆ จิตวิญญูณของข้าพเจ้าอธิษฐาน ก็จริง แต่ข้าพเจ้าเองก็ไม่เข้าใจ ¹⁵ ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าควรจะทำประการใด ข้าพเจ้าจะอธิษฐานด้วยจิตวิญญูณและจะอธิษฐานด้วยความเข้าใจด้วย และจะร้องเพลงด้วยจิตวิญญูณและจะร้องเพลงด้วยความเข้าใจด้วย ¹⁶ มิฉะนั้นเมื่อท่านขอบพระคุณด้วยจิตวิญญูณแล้ว คนที่อยู่เ็นพวกที่รู้ไม่ถึงจะว่า □เอเมน□ เมื่อท่านขอบพระคุณอย่างไรได้ ในเมื่อเขาไม่เข้าใจสิ่งที่ท่านพูด ¹⁷ แม้ท่านขอบพระคุณอย่างไรเพราะก็ตาม แต่คนอื่นนั้นจะไม่จำเริญขึ้น ¹⁸ ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพูดภาษาต่างๆ มากกว่าท่านทั้งหลายอีก ¹⁹ แต่ว่าในคริสตจักร ข้าพเจ้าพอใจที่จะพูดสักห้าคำด้วยความเข้าใจ เพื่อเสียงของข้าพเจ้าจะสั่งสอนคนอื่นด้วย ดีกว่าที่จะพูดหมื่นคำเป็นภาษาต่างๆ ²⁰ พี่น้องทั้งหลาย ความเข้าใจของท่านอย่าให้เป็นอย่างเด็ก อย่างไรก็ตามในเรื่องความชั่วร้ายจงเป็นอย่างเด็ก แต่ฝ่ายความเข้าใจจงให้เป็นอย่างผู้ใหญ่ ²¹ ในพระราชบัญญัติมีคำเขียนไว้แล้วว่า □องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า □เราจะพูดกับชนชาตินี้โดยคนต่างภาษาและโดยริมฝีปากของคนต่างด้าว ถึงกระนั้นเขาก็จะไม่ฟังเรา□ □ ²² เหตุฉะนั้นการพูดภาษาต่างๆ จึงไม่เป็นหมายสำคัญแก่คนที่เชื่อ แต่

เป็นหมายสำคัญแก่คนที่ไม่เชื่อ แต่การพยากรณ์นั้นไม่ใช่สำหรับคนที่ไม่เชื่อ แต่สำหรับคนที่เชื่อแล้ว 23 เหตุฉะนั้น ถ้าทั้งคริสตจักรมีการประชุมพร้อมกัน แล้วคนทั้งปวงต่างก็พูดภาษาต่างๆ และมีคนที่ไม่ถึงหรือคนที่ไม่เชื่อเข้ามา เขาก็จะเห็นไปว่าท่านทั้งหลายคลั่งไปแล้วหรือ 24 แต่ถ้าทุกคนพยากรณ์ คนที่ไม่เชื่อหรือคนที่ไม่ถึงเข้ามา ทุกคนก็จะทำให้เขาสำนึก และทำให้เขาพิจารณาใจของตนเอง 25 ดังนั้นความลับที่ซ่อนอยู่ในใจของเขาจะเด่นชัดขึ้น เขาก็จะกราบลงนมัสการพระเจ้ากล่าวว่า พระเจ้าทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกท่านอย่างแน่นอน

ระเบียบในการประชุมนมัสการและการใช้ของประทาน

26 พี่น้องทั้งหลาย เมื่อท่านประชุมกัน ทุกคนก็มีเพลงสดุดี ทุกคนก็มีคำสวดสรรเสริญ ทุกคนก็พูดภาษาต่างๆ ทุกคนก็มีคำวิจารณ์ ทุกคนก็แปลข้อความ จะว่าอย่างไรก็ตาม ท่านจงกระทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้จำเริญขึ้น 27 ถ้าผู้ใดจะพูดภาษาต่างๆ จงให้พูดเพียงสองคนหรืออย่างมากที่สุดก็สามคน และให้พูดทีละคน และให้อีกคนหนึ่งแปล 28 แต่ถ้าไม่มีผู้ใดแปลก็ให้คนเหล่านั้นอยู่เงียบๆในที่ประชุมคริสตจักร และให้พูดกับตัวเอง และทูลต่อพระเจ้า 29 ฝ่ายพวกผู้พยากรณ์นั้นให้พูดสองหรือสามคน และให้คนอื่นวินิจฉัยข้อความที่เขาพูดนั้น 30 ถ้ามีสิ่งใดตรงสำแดงแก่คนอื่นที่นั่งอยู่ด้วยกัน ให้คนแรกนั้นนิ่งเสียก่อน 31 เพราะว่าท่านทั้งหลายพยากรณ์ได้ทีละคน เพื่อให้ทุกคนได้ความรู้ และได้รับการปลอบประโลมใจ 32 วิญญาณของพวกผู้พยากรณ์นั้นยอมอยู่ในบังคับพวกผู้พยากรณ์ 33 เพราะว่าพระเจ้าไม่ใช่ผู้ก่อให้เกิดความสับสน

วุ่นวาย แต่ทรงเป็นผู้ก่อให้เกิดสันติสุข เหมือนที่ได้เกิดขึ้นใน
บรรดาคริสตจักรแห่งวิสุทธิชนนั้น

ให้ผู้หญิงนั่งในที่ประชุมและเรียนรู้จากสามีของตน

34 จงให้พวกผู้หญิงนั่งเสียในที่ประชุมคริสตจักร เพราะไม่
ได้รับอนุญาตให้พูด แต่ให้เขาอยู่ใต้บังคับบัญชา เหมือนที่
พระราชบัญญัติสั่งไว้ นั่น 35 ถ้าเขาอยากรู้สิ่งใด ก็ให้เขาถาม
สามีที่บ้าน เพราะว่าการที่ผู้หญิงจะพูดในที่ประชุมคริสตจ
กรนั้นก็ เป็นสิ่งที่น่าอาย 36 อะไรกัน พระวณะของพระเจ้า
เกิดมาจากพวกท่าน หรือ ได้ประทาน มา ถึงท่าน แต่ พวก
เดียวหรือ 37 ถ้าผู้ใดถือว่าตนเป็นผู้พยากรณ์หรืออยู่ฝ่ายจิต
วิญญาณ ก็ให้เขายอมรับว่า ข้อความซึ่งข้าพเจ้าเขียนมาถึง
ท่านนั้น เป็นพระบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า 38 แต่ถ้าผู้
ใดเฉยเมยต่อข้อความนี้ ก็ให้เขาเฉยเมยต่อไป 39 เหตุฉะนั้น
พี่น้องทั้งหลาย จงตั้งใจปรารถนาที่จะพยากรณ์ ที่เขาพูด
ภาษาต่างๆก็อย่าห้ามเลย 40 แต่สิ่งสารพัดซึ่งจะกระทำนั้น
จงกระทำตามสมควร และให้เป็นระเบียบเรียบร้อย

15

ข่าวประเสริฐแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์นำ
มาซึ่งความรอด

1 ยิ่งกว่านี้ พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอให้ท่านคำนึงถึง
ข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าเคยประกาศแก่ท่านทั้งหลาย ซึ่งท่าน
ได้ยอมรับไว้ อันเป็นฐานซึ่งท่านทั้งหลายตั้งมั่นอยู่ 2 และ
ซึ่งทำให้ท่านรอดด้วย ถ้าท่านยึดหลักคำสอนที่ข้าพเจ้าได้
ประกาศไว้แก่ท่านทั้งหลายนั้น เว้นเสียแต่ท่านได้เชื่ออย่าง
ไร้ประโยชน์ 3 เรื่องซึ่งข้าพเจ้ารับไว้ นั้น ข้าพเจ้าได้ประกาศ

แก่ท่านทั้งหลายก่อน คือว่าพระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์ เพราะบาปของเราทั้งหลาย ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์⁴ และทรงถูกฝังไว้ แล้ววันที่สามพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ตามที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้น⁵ พระองค์ทรงปรากฏแก่เศฟาส แล้วแก่อัครสาวกสิบสองคน⁶ ภายหลังพระองค์ทรงปรากฏแก่พวกพี่น้องกว่าห้าร้อยคนในคราวเดียว ซึ่งส่วนมากยังอยู่จนถึงทุกวันนี้ แต่บางคนก็ล่วงลับไปแล้ว⁷ ภายหลังพระองค์ทรงปรากฏแก่ยากอบ แล้วแก่อัครสาวกทั้งหมด⁸ ครั้นหลังที่สุดพระองค์ทรงปรากฏแก่ข้าพเจ้าด้วย ผู้เป็นเสมือนเด็กที่คลอดก่อนกำหนด⁹ เพราะว่าข้าพเจ้าเป็นผู้น้อยที่สุดในพวกอัครสาวก และไม่สมควรจะได้ชื่อว่า เป็นอัครสาวก เพราะว่าข้าพเจ้าได้ข่มเหงคริสตจักรของพระเจ้า¹⁰ แต่ข้าพเจ้าเป็นอยู่อย่างที่เป็นอยู่นี้ก็เนื่องด้วยพระคุณของพระเจ้า และพระคุณของพระองค์ซึ่งได้ทรงประทานแก่ข้าพเจ้านั้นมิได้ไร้ประโยชน์ แต่ข้าพเจ้ากลับทำงานมากกว่าพวกเขาเสียอีก มิใช่ตัวข้าพเจ้าเองทำ แต่เป็นด้วยพระคุณของพระเจ้าซึ่งดำรงอยู่กับข้าพเจ้า¹¹ เหตุฉะนั้นแม้ตัวข้าพเจ้าก็ดี หรือพวกเขาก็ดี เราทั้งหลายก็ได้ประกาศอย่างทีกล่าวมานั้น และท่านทั้งหลายก็ได้เชื่ออย่างนั้น¹² แต่ถ้าเทศนาว่าพระคริสต์ได้ทรงฟื้นขึ้นมาจากตายแล้ว เหตุใดพวกท่านบางคนยังกล่าวว่า การฟื้นขึ้นมาจากตายไม่มี¹³ แต่ถ้าการฟื้นขึ้นมาจากตายไม่มี พระคริสต์ก็หาได้ทรงเป็นขึ้นมาไม่¹⁴ ถ้าพระคริสต์มิได้ทรงเป็นขึ้นมา การเทศนาของเรานั้นก็เปล่าประโยชน์ ทั้งความเชื่อของท่านทั้งหลายก็เปล่าประโยชน์ด้วย¹⁵ และก็จะปรากฏว่าเราอ้างพยานเท็จในเรื่องพระเจ้า เพราะเราอ้างพยานถึงพระเจ้าว่า พระองค์ได้ทรงบันดาลให้พระคริสต์เป็นขึ้นมา แต่ถ้าคนตายไม่เป็นขึ้นมาแล้ว พระองค์ก็ไม่ได้ทรงบันดาลให้พระ

คริสต์เป็นขึ้นมา 16 เพราะว่าถ้าคนตายไม่เป็นขึ้นมา พระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงเป็นขึ้นมา 17 และถ้าพระคริสต์ไม่ได้ทรงเป็นขึ้นมา ความเชื่อของท่านก็ไร้ประโยชน์ ท่านก็ยังตกอยู่ในบาปของตน 18 และคนทั้งหลายที่ล่วงหลับในพระคริสต์ ก็พินาศไปด้วย 19 ถ้าพวกเรามีความหวังใจในพระคริสต์ในชีวิตนี้เท่านั้น เราก็เป็นพวกที่น่าสังเวชที่สุดในบรรดาคนทั้งปวง

ลำดับการเป็นขึ้นมาจากตาย คือพระคริสต์ก่อน แล้วผู้เชื่อทีหลัง

20 แต่บัดนี้ พระคริสต์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และทรงเป็นผลแรกในพวกคนทั้งหลายที่ได้ล่วงหลับไปแล้วนั้น 21 เพราะว่าความตายได้อุบัติขึ้นเพราะมนุษย์คนหนึ่งเป็นเหตุฉับใด การเป็นขึ้นมาจากความตายก็ได้อุบัติขึ้น เพราะมนุษย์ผู้หนึ่งเป็นเหตุฉับนั้น 22 เพราะว่าคนทั้งปวงต้องตายเกี่ยวเนื่องกับอาดัมฉับใด คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิตเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์ฉับนั้น 23 แต่ว่าทุกคนจะเป็นไปตามลำดับ คือพระคริสต์ทรงเป็นผลแรก แล้วภายหลังก็คือคนทั้งหลายที่เป็นของพระคริสต์ ในเมื่อพระองค์จะเสด็จมา 24 ต่อจากนั้นจะเป็นวาระที่สุด เมื่อพระองค์จะทรงมอบอาณาจักรไว้แก่พระเจ้าคือพระบิดา เมื่อพระองค์จะได้ทรงทำลายการปกครอง และสิทธิอำนาจและอำนาจหมดแล้ว 25 เพราะว่าพระองค์จะต้องทรงปกครองอยู่ก่อน จนกว่าพระองค์จะได้ทรงปราบศัตรูทั้งสิ้นให้อยู่ใต้พระบาทของพระองค์ 26 ศัตรูตัวสุดท้ายที่จะทรงทำลายนั้นก็คือความตาย 27 เพราะว่าพระองค์ทรงปราบสิ่งสารพัดลงใต้พระบาทของพระองค์แล้ว แต่เมื่อพระองค์ตรัสว่าทรงปราบสิ่งสารพัดลงนั้น ก็เป็นนทีทราบชัดว่ายกเว้นองค์พระเจ้าผู้ทรงปราบสิ่งสารพัดให้อยู่ใต้พระองค์ 28 เมื่อสิ่งสารพัดถูกปราบให้อยู่ใต้พระองค์

แล้ว เมื่อนั้นองค์พระบุตรก็จะอยู่ใต้พระเจ้าผู้ทรงปราบสังสารพัดให้อยู่ใต้พระองค์ เพื่อพระเจ้าจะทรงเป็นเอกเป็นใหญ่ในสิ่งสารพัดทั้งปวง

การรับบัพติศมาก็ไร้ความหมาย ถ้าไม่มีการเป็นขึ้นมาจากความตาย

29 มิฉะนั้น คนเหล่านั้นที่รับบัพติศมาสำหรับคนตายเขาทำอะไรกัน ถ้าคนตายจะไม่เป็นขึ้นมา เหตุไฉนจึงมีคนรับบัพติศมาสำหรับคนตายเล่า 30 และเหตุไฉนเราจึงต้องเผชิญกับภัยอันตรายตลอดเวลาเล่า 31 ข้าพเจ้าขอยืนยันโดยอ้างความภูมิใจซึ่งข้าพเจ้ามีอยู่ในท่านทั้งหลายโดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราว่า ข้าพเจ้าตายทุกวัน 32 ถ้าตามลักษณะของมนุษย์ ข้าพเจ้าต่อสู้กับสัตว์ป่าในเมืองเอเฟซัสนั้น จะเป็นประโยชน์อะไรแก่ข้าพเจ้า ถ้าคนตายไม่ได้เป็นขึ้นมาอีก □ ให้เรากินและดื่มเถิด เพราะว่าพรุ่งนี้เราจะตาย □ 33 อย่างหลงเลย การคบกับคนชั่วยอมทำให้นิสัยที่ดีเสียไป 34 จงตื่นขึ้นสู่ความชอบธรรมและอย่าทำผิดอีกเลย เพราะว่าบางคนไม่มีความรู้เรื่องพระเจ้าเสียเลย ที่ข้าพเจ้าว่านี้ก็ให้ท่านมีความละเอียด

สภาพร่างกายที่ฟื้นขึ้นมาจากความตาย

35 แต่บางคนจะถามว่า □ คนตายจะเป็นขึ้นมาอย่างไรได้ เมื่อเขาเป็นขึ้นมาจะมีรูปร่างเป็นอย่างไร □ 36 ท่านคนเขลา เมล็ดที่ท่านหว่านลงนั้น ถ้าไม่ตายเสียก่อนแล้วจะงอกขึ้นใหม่ไม่ได้ 37 เมล็ดข้าวที่ท่านหว่านนั้น จะเป็นข้าวสาลีหรือพืชอื่นๆก็ดี ท่านมิได้หว่านสิ่งที่เป็รูปร่างของต้นที่จะงอกขึ้นมา แต่ได้หว่านเมล็ดเท่านั้น 38 แต่พระเจ้าทรงประหารรูปร่างต้นของเมล็ดนั้นตามที่พระองค์ทรงเห็นชอบ

และทรงประทานรูปร่างแก่เมล็ดพืชทุกพรรณตามชนิดของมัน 39 เพราะว่าเนื้อนั้นไม่เหมือนกันหมดทุกอย่าง เนื้อมนุษย์ก็อย่างหนึ่ง เนื้อสัตว์สี่เท้าก็อย่างหนึ่ง เนื้อปลาก็อย่างหนึ่ง เนื้อนกก็อย่างหนึ่ง 40 ร่างกายสำหรับสวรรค์ก็มี และร่างกายสำหรับโลกก็มี แต่ว่าสง่าราศีของร่างกายสำหรับสวรรค์ก็อย่างหนึ่ง และสง่าราศีของร่างกายสำหรับโลกก็อย่างหนึ่ง 41 สง่าราศีของดวงอาทิตย์ก็อย่างหนึ่ง สง่าราศีของดวงจันทร์ก็อย่างหนึ่ง สง่าราศีของดวงดาวก็อย่างหนึ่ง แต่ที่จริงสง่าราศีของดาวดวงหนึ่งก็ต่างกับสง่าราศีของดาวดวงอื่นๆ 42 การซึ่งจะเป็นขึ้นมาจากความตายนั้นก็เหมือนกัน สิ่งทีหว่านลงนั้นเป็นของที่จะเปื่อยเน่า สิ่งที่เป็นขึ้นมาใหม่นั้นก็จะไม่รู้จักเปื่อยเน่า 43 สิ่งทีหว่านลงนั้นไร้เกียรติ สิ่งที่เป็นขึ้นมาใหม่ก็จะมีสง่าราศี สิ่งทีหว่านลงนั้นอ่อนกำลัง สิ่งที่เป็นขึ้นมาใหม่ก็จะมีอำนาจ 44 สิ่งทีหว่านลงนั้นก็เป็ร่างกายธรรมดา สิ่งที่เป็นขึ้นมา ก็จะเป็นกายวิญญาณ กายธรรมดามี และกายวิญญาณก็มี 45 เหมือนมีเขียนไว้แล้วว่า □ทรงสร้างมนุษย์คนเดิมคืออาดัมเป็นจิตวิญญาณมีชีวิตอยู่ □ แต่อาดัมผู้ซึ่งมาภายหลังนั้นเป็นวิญญาณผู้ประสาทชีวิต 46 แต่ร่างกายซึ่งเกิดก่อนนั้นหาใช่เป็นกายวิญญาณไม่ แต่เป็นกายธรรมดา แล้วภายหลังจึงเป็นกายวิญญาณ 47 มนุษย์เดิมนั้นกำเนิดจากดินและเป็นมนุษย์ดิน มนุษย์ที่สองเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาจากสวรรค์ 48 มนุษย์ดินผู้นั้นเป็นอย่างไร มนุษย์ดินทุกคนก็เป็นอย่างนั้น มนุษย์สวรรค์ผู้นั้นเป็นอย่างไร มนุษย์สวรรค์ทุกคนก็เป็นอย่างนั้น 49 และเมื่อเราเกิดมามีลักษณะสมกับมนุษย์ดินแล้ว เราก็จะมีลักษณะสมกับมนุษย์สวรรค์ด้วย 50 แต่พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าหมายความว่า เนื้อและเลือดจะรับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดกไม่ได้ และสิ่งซึ่งเปื่อยเน่าจะรับสิ่งซึ่งไม่รู้จักเปื่อยเน่าเป็นมรดกก็ไม่ได้

การเปลี่ยนแปลง รูป กาย ของ คริสเตียน เมื่อ พระ คริสต์
เสด็จกลับมา

51 คุณก่อน ข้าพเจ้ามีความลึกซึ้งที่จะบอกแก่ท่าน คือว่า
เราจะไม่ล่วงหลับหมดทุกคน แต่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่
หมด 52 ในช่วงขณะเดียว ในพริบตาเดียว เมื่อเปาเตอร์ครั้ง
สุดท้าย เพราะว่าจะมีเสียงแตร และคนที่ตายแล้วจะเป็นขึ้น
มาปราศจากเปื่อยเน่า แล้วเราทั้งหลายจะถูกเปลี่ยนแปลง
ใหม่ 53 เพราะว่า สิ่งซึ่งเปื่อยเน่านี้ต้องสวมซึ่ง ไม่เปื่อยเน่า
และซึ่งจะตายนี้ต้องสวมซึ่งจะไม่รู้ตาย

คริสเตียนทุกคนมีชัยชนะเหนือความตายโดยพระเยซู
คริสต์

54 เมื่อสิ่งซึ่งเปื่อยเน่านี้จะสวมซึ่ง ไม่เปื่อยเน่า และซึ่งจะ
ตายนี้จะสวมซึ่ง ไม่รู้จักตาย เมื่อนั้นตามซึ่งเขียนไว้แล้วจะ
สำเร็จว่า □ความตายก็ถูกกลืนไปด้วยการ มีชัย□ 55 โอ
ความตาย เหล็กไนของเจ้าอยู่ที่ไหน โอ หลุมฝังศพ ชัยชนะ
ของเจ้าอยู่ที่ไหน 56 เหล็กไนของความตายนั้นคือบาป และ
ฤทธิ์ของบาปคือพระราชาบัญญัติ 57 แต่จงขอบพระคุณแต่
พระเจ้า ผู้ทรงประทานชัยชนะแก่เราทั้งหลายโดยพระเยซู
คริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา 58 เหตุฉะนั้นพี่น้องที่รักของ
ข้าพเจ้า ท่านจงตั้งมั่นอยู่ อย่าหวั่นไหว จงปฏิบัติงานของ
องค์พระผู้เป็นเจ้า ให้บริบูรณ์ทุกเวลา ด้วยว่าท่านทั้งหลาย
รู้ว่า โดยองค์พระผู้เป็นเจ้าการของท่านจะไร้ประโยชน์ก็
หาไม่ได้

16

การถวายทรัพย์เพื่อช่วยวิสุทธิชนในกรุงเยรูซาเล็ม

1 แล้วเรื่องการถวายทรัพย์เพื่อช่วยวิสุทธิชนนั้น ข้าพเจ้าได้สั่งคริสตจักรที่แคว้นกาลาเทียไว้อย่างไร ก็ขอให้ท่านจงกระทำเหมือนกันด้วย 2 ทุกวัน ต้นสัปดาห์ให้พวกท่านทุกคนเก็บผลประโยชน์ที่ได้รับไว้บ้าง ตามที่พระเจ้าได้ทรงให้ท่านจำเริญ เพื่อจะไม่ต้องถวายทรัพย์เมื่อข้าพเจ้ามา 3 เมื่อข้าพเจ้ามาถึงแล้ว พวกท่านเห็นชอบจะรับรองผู้ใดโดยจดหมายของท่าน ข้าพเจ้าจะใช้ผู้นั้นถือของถวายของท่านไปยังกรุงเยรูซาเล็ม 4 และถ้าสมควรข้าพเจ้าจะไปด้วย คนเหล่านั้นก็จะไปพร้อมกับข้าพเจ้า

เปาโล สัญญาว่าจะไปเยี่ยมชาว โครินธ์ การ ทักทาย
ปราศรัยและคำแนะนำ

5 เพราะเมื่อข้าพเจ้าข้ามแคว้นมาซิโดเนียแล้ว ข้าพเจ้าจะมาหาท่าน เพราะข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะไปทางมาซิโดเนีย 6 และข้าพเจ้าอาจจะพักอยู่กับท่าน บางทีอาจจะอยู่จนถึงสิ้นฤดูหนาวก็เป็นได้ แล้วข้าพเจ้าจะไปทางไหน พวกท่านจะได้ส่งข้าพเจ้าไปทางนั้น 7 เพราะว่าข้าพเจ้าไม่อยากจะพบท่านเมื่อผ่านไปเท่านั้น แต่ข้าพเจ้าหวังใจว่า ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรด ข้าพเจ้าจะค้างอยู่กับท่านนานๆหน่อย 8 แต่ข้าพเจ้าจะอยู่ที่เมืองเอเฟซัสจนถึงเทศกาลเพ็นเทคอสเต 9 เพราะที่นี้มีประตูเปิดให้ข้าพเจ้าอย่างกว้างขวางน่าจะได้เกิดผล ทั้งผู้ขัดขวางก็มีเป็นอันมากด้วย 10 แล้วถ้าทิโมธีมาหาท่านจงให้เขาอยู่กับท่านโดยปราศจากความกลัว เพราะว่าเขาทำงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนกับข้าพเจ้า 11 เหตุฉะนั้นอย่าให้ผู้ใดประมาทเขา แต่จงช่วยให้เขาเดินทางไปโดยสันติสุขเพื่อเขาจะมาถึงข้าพเจ้าได้ เพราะข้าพเจ้ากำลังคอยเขากับพวกพี่น้องอยู่ 12 อปอลโล ซึ่งเป็นพี่น้องของเรานั้น ข้าพเจ้าได้คะยั้นคะยอให้ไปเยี่ยมท่านทั้งหลาย

พร้อมกับพวกพี่น้อง แต่ท่านไม่จุใจที่จะไปเดี๋ยวนี้ เมื่อมีโอกาстанจึงจะไป 13 ท่านทั้งหลายจงระมัดระวัง จงมั่นคงในความเชื่อ จงเป็นลูกผู้ชายแท้ จงเข้มแข็ง 14 ทุกสิ่งซึ่งท่านกระทำนั้น จงกระทำด้วยความรัก 15 พี่น้องทั้งหลาย (ท่านรู้ว่าครอบครัวของสเทฟานัส เป็นผลแรกในแคว้นอาคายา และพวกเขาได้ถวายตัวไว้ในการปรนนิบัติวิสุทธิชนทั้งปวง) 16 ข้าพเจ้าขอให้ท่านทั้งหลายอยู่ใต้บังคับคนเช่นนั้น และคนที่ทั้งปวงที่ช่วยทำการด้วยกันนั้นกับเรา 17 ที่สเทฟานัส และฟอर्थูนาทัส และอาคายัคัสมาแล้วนั้น ข้าพเจ้าก็ชื่นชมยินดี เพราะว่ามีสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายขาดนั้น เขาเหล่านั้นได้มาทำให้ครบ 18 เพราะเขาทำให้จิตใจของข้าพเจ้าและของท่านทั้งหลายชุ่มชื้น ฉะนั้นท่านทั้งหลายจงรับรองคนเช่นนั้น 19 คริสตจักรทั้งหลายในแคว้นเอเชียฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย อากวิลลาและปรัสสิลลากับคริสตจักรที่อยู่ในบ้านของเขา ฝากความคิดถึงมากมายในองค์พระผู้เป็นเจ้ามายังท่านทั้งหลาย 20 พี่น้องทุกคนฝากความคิดถึงมายังท่าน ท่านจงทักทายปราศรัยกันด้วยธรรมเนียมฉบับวิสุทธิ 21 คำแสดงความนับถือนี้เป็นลายมือของข้าพเจ้า เปาโล 22 ถ้าผู้ใดไม่รักพระเยซูคริสต์เจ้า ก็ขอให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา 23 ขอพระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด 24 ความรักของข้าพเจ้ามีอยู่ต่อท่านทั้งหลายในพระเยซูคริสต์เสมอ เอเมน [จดหมายฉบับแรกถึงชาวโครินธ์ ได้เขียนจากเมืองฟีลิปปี และส่งโดยสเทฟานัส ฟอर्थูนาทัส อาคายัคัสและทิโมธี]

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English
King James Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a